

Bruxelles, 5 martie 2026
(OR. en)

15484/1/25
REV 1

Dosar interinstituțional:
2023/0115(COD)

EF 372
ECOFIN 1523
CODEC 1823
PARLNAT
ECB

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: Poziție în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării DIRECTIVEI PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2014/49/UE în ceea ce privește domeniul de aplicare al protecției depozitelor, utilizarea fondurilor schemelor de garantare a depozitelor, cooperarea transfrontalieră și transparența
- Adoptată de Consiliu la 5 martie 2026

DIRECTIVA (UE) 2026/...
A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din ...

**de modificare a Directivei 2014/49/UE în ceea ce privește domeniul de aplicare
al protecției depozitelor, utilizarea fondurilor schemelor de garantare a depozitelor,
cooperarea transfrontalieră și transparența**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene¹,

după consultarea Comitetului Economic și Social European,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

¹ JO C 307, 31.8.2023, p. 19.

² Poziția Parlamentului European din 24 aprilie 2024 (JO C, C/2025/3754, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3754/oj>) și poziția în primă lectură a Consiliului din 5 martie 2026 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din ... (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 19 alineatele (5) și (6) din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului³, Comisia a examinat aplicarea și domeniul de aplicare al directivei respective și a concluzionat că obiectivul de protecție a deponenților în Uniune prin instituirea unor scheme de garantare a depozitelor (SGD-uri) a fost îndeplinit în cea mai mare parte. Cu toate acestea, Comisia a concluzionat, de asemenea, că este necesar să se abordeze lacunele rămase în ceea ce privește protecția deponenților și să se îmbunătățească funcționarea SGD-urilor, armonizând în același timp normele pentru intervențiile SGD-urilor, altele decât procedurile de efectuare a rambursărilor.
- (2) Prin revizuirea cadrului Uniunii de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor se dorește realizarea de progrese în direcția aprofundării uniunii bancare. Prin urmare, funcționarea SGD-urilor ar trebui să fie armonizată suplimentar.
- (3) Cadrul Uniunii de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor ar trebui să respecte în mod consecvent principiile conform cărora pierderile trebuie suportate de acționari și creditori, iar resursele contribuabililor nu trebuie utilizate pentru a ajuta sau a salva instituțiile de credit aflate în dificultate.

³ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

- (4) Nerespectarea de către instituțiile de credit a obligațiilor de a plăti contribuții către SGD-uri sau de a furniza informații deponenților și SGD-urilor ar putea submina obiectivul de protecție a deponenților. SGD-urile sau, după caz, autoritățile desemnate ar trebui să perceapă rata dobânzii legale la cuantumul datorat pentru plata cu întârziere a contribuțiilor. Este important să se îmbunătățească coordonarea dintre SGD-uri, autoritățile desemnate și autoritățile competente atunci când se iau măsuri de asigurare a respectării legislației împotriva unei instituții de credit care nu își respectă obligațiile. Este necesar să se asigure faptul că SGD-urile sau, după caz, autoritățile desemnate informează autoritățile competente în timp util cu privire la orice încălcare a obligațiilor instituțiilor de credit în temeiul normelor de protecție a depozitelor, astfel încât autoritățile competente să își poată exercita competențele de supraveghere în temeiul Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴. În plus, pentru a asigura respectarea de către instituțiile de credit a normelor prevăzute în prezenta directivă, statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni adecvate în cazul încălcării normelor respective.
- (5) Pentru a sprijini o mai mare convergență a practicilor SGD-urilor și pentru a ajuta SGD-urile să își testeze reziliența, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (ABE), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁵, ar trebui să emită orientări privind efectuarea de exerciții de simulare a crizelor asupra schemelor de garantare a depozitelor.

⁴ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudencială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁵ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

- (6) În temeiul Directivei 2014/49/UE, depozitele anumitor instituții financiare, inclusiv ale firmelor de investiții, sunt excluse de la acoperirea de către SGD-uri. Cu toate acestea, fondurile pe care aceste instituții financiare le primesc de la clienții lor și pe care le depun la o instituție de credit în numele clienților lor, în exercitarea serviciilor pe care le oferă, ar trebui să fie protejate în anumite condiții.
- (7) Categoriile de deponenți care sunt protejați de către o SGD sunt stabilite pe baza obiectivului de a proteja investitorii neprofesionali, considerându-se că investitorii profesionali nu au nevoie de o astfel de protecție. Din acest motiv, până în prezent, autoritățile publice au fost excluse din sfera acoperirii. Cu toate acestea, majoritatea autorităților publice, care în unele state membre includ școli și spitale, nu pot fi considerate investitori profesionali. Prin urmare, este necesar să se asigure faptul că depozitele investitorilor neprofesionali, cum ar fi autoritățile locale, entitățile publice mici și instituțiile non-profit controlate de administrația centrală sau de administrația statelor federale, pot beneficia de protecția oferită de o SGD.

- (8) Pentru a se asigura că depozitele atrase în scopul respectării cerințelor minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile în temeiul Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶ sunt utilizate în întregime pentru a suporta pierderile și a contribui la recapitalizarea unei instituții de credit în cazul intrării sale în dificultate, acestea ar trebui să fie excluse de la acoperirea de către SGD-uri. Pentru a asigura tratamentul egal al acestor depozite pe baza unor criterii obiective, acestea ar trebui să fie excluse de la acoperirea de către SGD-uri, indiferent dacă autoritatea de rezoluție a autorizat sau nu includerea lor în cuantumul fondurilor proprii și al pasivelor eligibile.

⁶ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

- (9) Depozitele care rezultă în urma anumitor evenimente, inclusiv tranzacțiile imobiliare efectuate de o persoană fizică referitoare la bunuri imobile locative private sau plata anumitor indemnizații de asigurare, pot conduce temporar la depozite mari. Din acest motiv, Directiva 2014/49/UE impune obligația ca statele membre să se asigure că depozitele rezultate în urma acestor evenimente sunt protejate peste plafonul de 100 000 EUR timp de minimum trei luni, dar nu mai mult de 12 luni din momentul în care suma a fost creditată sau din momentul în care depozitele respective pot fi transferate legal. Pentru a armoniza protecția deponenților în Uniune și pentru a reduce complexitatea administrativă și incertitudinea juridică legate de domeniul de aplicare al protecției acestor depozite, este necesar să se alinieze protecția acestor deponenți la o sumă minimă de 500 000 EUR pentru toate soldurile temporar ridicate și la o sumă maximă de 2 500 000 EUR pentru depozitele legate de tranzacții imobiliare, pentru o durată minimă armonizată de șase luni, în plus față de nivelul de acoperire de 100 000 EUR. După transpunerea lor de către statele membre, aceste sume ar trebui revizuite periodic și cel puțin o dată la cinci ani. Dacă este cazul, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului o propunere de directivă pentru ajustarea acestor sume, ținând seama de evoluția prețurilor bunurilor imobile în diferite state membre și de necesitatea de a asigura proporționalitatea și condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune.

- (10) În cursul unei tranzacții imobiliare, fondurile pot tranzita diferite conturi înainte de decontarea efectivă a tranzacției. Prin urmare, pentru a proteja deponenții care efectuează tranzacții imobiliare într-un mod omogen, protecția soldurilor temporar ridicate ar trebui să se aplice veniturilor dintr-o vânzare, precum și fondurilor depuse pentru achiziționarea unui bun imobil locativ privat într-o perioadă scurtă predefinită.
- (11) Pentru a asigura securitatea juridică, în cazul în care un stat membru permite deducerea datoriilor unui deponent către instituția de credit atunci când se calculează cuantumul rambursabil, este necesar să se clarifice faptul că numai datoriile care au devenit scadente înainte ca depozitele să devină indisponibile pot fi deduse din depozitele eligibile ale deponentului și numai în măsura în care o astfel de compensare este admisibilă în temeiul dispozițiilor legale și contractuale aplicabile.
- (12) Este necesar să se optimizeze capacitățile operaționale ale SGD-urilor și să se reducă sarcina administrativă a acestora. Din acest motiv, ar trebui să se stabilească faptul că, în ceea ce privește identificarea deponenților care au dreptul la depozite în conturile beneficiarilor sau la evaluarea eligibilității deponenților pentru a beneficia de mecanisme de siguranță legate de solduri temporar ridicate, deponenții sau titularii de conturi au responsabilitatea de a demonstra, prin mijloace proprii, că au dreptul la astfel de depozite.

- (13) În timp ce suma rambursabilă, ca regulă generală, ar trebui să fie disponibilă în termen de șapte zile lucrătoare, anumite depozite ar putea face obiectul unei perioade de rambursare mai lungi, deoarece impun ca SGD-urile să verifice cererea de rambursare. Pentru a armoniza normele în întreaga Uniune, respectiva perioadă mai lungă de rambursare ar trebui să fie limitată la 20 de zile lucrătoare de la data primirii de către SGD în cauză a informațiilor sau a documentelor relevante. Ar trebui să se facă o distincție între situațiile în care se aplică respectiva perioadă de rambursare mai lungă și situațiile în care primirea sumelor puse la dispoziție de SGD în termenele prevăzute în prezenta directivă durează mai mult din cauza oricăror măsuri operaționale pe care deponentul trebuie să le ia.
- (14) Pentru a asigura coerența cu măsurile restrictive ale Uniunii și punerea în aplicare a acestora, instituțiile de credit ar trebui să marcheze depozitele care fac obiectul unor astfel de măsuri, iar SGD-urile ar trebui să suspende rambursarea unor astfel de depozite atât timp cât se aplică măsurile respective.
- (15) Costurile administrative legate de rambursarea sumelor mici din conturile inactive pot fi mai mari decât beneficiile pentru deponent. Prin urmare, este necesar să se precizeze că SGD-urile nu ar trebui să aibă obligația de a efectua demersuri active pentru a rambursa depozitele deținute în astfel de conturi sub anumite praguri care ar trebui stabilite la nivel național. Cu toate acestea, ar trebui să se păstreze dreptul deponenților de a solicita o astfel de sumă. În plus, în cazul în care același deponent are și alte conturi active, SGD-urile ar trebui să includă sumele din conturile respective în calculul sumei care trebuie să fie rambursate.

- (16) SGD-urile dispun de metode diferite de efectuare a rambursărilor către deponenți, de la plăți în numerar la transferuri electronice. Cu toate acestea, pentru a asigura trasabilitatea procesului de rambursare de la SGD-uri și pentru a respecta obiectivele cadrului Uniunii privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, rambursările efectuate către deponenți prin transferuri de credit ar trebui să fie metoda de plată implicită atunci când rambursarea depășește suma de 10 000 EUR.
- (17) Instituțiile financiare sunt excluse de la protecția depozitelor. Cu toate acestea, anumite instituții financiare, inclusiv instituții emitente de monedă electronică, instituții de plată și firme de investiții, depun, de asemenea, fondurile primite de la clienții lor în conturi bancare, adesea temporar, pentru a se conforma obligațiilor de protejare a fondurilor în conformitate cu legislația sectorială, inclusiv Directivele 2009/110/CE⁷, 2014/65/UE⁸ și (UE) 2015/2366⁹ ale Parlamentului European și ale Consiliului. Având în vedere rolul tot mai important al acestor instituții financiare, SGD-urile ar trebui să protejeze aceste depozite în condițiile în care respectivii clienți sunt identificați sau pot fi identificați.

⁷ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/110/oj>).

⁸ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

⁹ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

- (18) Clienții instituțiilor financiare nu cunosc întotdeauna care este instituția de credit pe care instituția lor financiară a ales-o pentru a le depune fondurile. Prin urmare, SGD-urile nu ar trebui să agreze aceste depozite cu un depozit pe care aceiași clienți l-ar putea avea la aceeași instituție de credit la care instituția financiară le-a plasat depozitele. Este posibil ca instituțiile de credit să nu cunoască clienții care au dreptul la sumele deținută în conturile clienților sau să nu fie în măsură să verifice și să înregistreze datele individuale ale clienților respectivi. În funcție de tipul și de modelul de afaceri al instituției financiare, ar putea exista circumstanțe în care efectuarea rambursării direct către client ar putea pune în pericol titularul contului. Prin urmare, SGD-urile ar trebui să fie în măsură să ramburseze sume într-un cont client deschis de titularul contului la o altă instituție de credit în beneficiul fiecărui client, atunci când sunt îndeplinite anumite criterii. Pentru a evita riscul dublei plăți în aceste situații, orice creanțe ale clienților în legătură cu sumele deținute în numele lor de către titularul de cont ar trebui să fie reduse cu cuantumul rambursat direct de către SGD clienților respectivi. Prin urmare, ABE ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze detaliile tehnice legate de identificarea clienților în scopul rambursării, criteriile de rambursare către titularul de cont în beneficiul fiecărui client sau către client în mod direct, precum și normele de evitare a cererilor multiple de efectuare a rambursării către același beneficiar.
- (19) Atunci când efectuează rambursări către deponenți, SGD-urile se pot confrunta cu situații care ridică probleme legate de spălarea banilor. Prin urmare, SGD-urile ar trebui să amâne efectuarea rambursării către un deponent atunci când sunt notificate că o unitate de informații financiare a suspendat un cont bancar sau de plăți în conformitate cu normele aplicabile în materie de combatere a spălării banilor.

(20) Directiva 2014/49/UE prevede că, în cazul în care o SGD efectuează plăți în contextul unei proceduri de rezoluție, SGD ar trebui să aibă o creanță împotriva instituției de credit în cauză într-un quantum egal cu plățile efectuate, iar creanța respectivă ar trebui să fie de același rang ca și depozitele acoperite. Această dispoziție nu face distincție între contribuția unei SGD atunci când se utilizează un instrument de recapitalizare internă în regim bancar deschis și contribuția unei SGD la finanțarea unei strategii de transfer urmată de lichidarea entității reziduale. Pentru a asigura claritatea și securitatea juridică în ceea ce privește existența și quantumul unei creanțe a SGD în diferite scenarii, este necesar să se precizeze că, atunci când SGD contribuie la finanțarea unei strategii de transfer într-o rezoluție, cum ar fi aplicarea instrumentului de vânzare a afacerii sau a instrumentului instituției-punte, sau la finanțarea măsurilor alternative, prin care un set de active, drepturi și pasive, inclusiv depozite, ale instituției de credit sunt transferate unui destinatar, respectiva SGD ar trebui să aibă o creanță împotriva entității reziduale în cadrul procedurilor de lichidare ulterioare în temeiul dreptului intern. Pentru a se asigura că acționarii și creditorii instituției de credit rămași în entitatea reziduală absorb efectiv pierderile instituției de credit respective și pentru a îmbunătăți posibilitatea de rambursare în caz de insolvență către SGD, creanța SGD ar trebui să aibă același rang de prioritate ca și depozitele acoperite. În cazul în care se aplică instrumentul de recapitalizare internă în regim bancar deschis, și anume instituția de credit își continuă activitatea, SGD trebuie să contribuie cu suma cu care depozitele acoperite ar fi fost reduse sau convertite pentru a absorbi pierderile instituției de credit respective, dacă depozitele acoperite ar fi fost incluse în domeniul de aplicare al recapitalizării interne. Prin urmare, contribuția SGD la rezoluție nu ar trebui să genereze o creanță împotriva instituției aflate în rezoluție, deoarece aceasta ar contrazice scopul contribuției SGD.

- (21) Pentru a asigura convergența practicilor SGD și securitatea juridică pentru deponenți la revendicarea depozitelor și pentru a evita obstacolele operaționale pentru SGD-uri, este important să se stabilească o perioadă suficient de lungă în care deponenții să poată solicita rambursarea depozitelor lor în situația în care SGD nu a efectuat rambursări către deponenți în termenele prevăzute în Directiva 2014/49/UE în cazul unei rambursări. Orice astfel de creanță ar trebui să fie luată în considerare de către SGD, inclusiv în cazurile în care solicitantul nu a fost încă recunoscut ca deponent printr-o hotărâre judecătorească.
- (22) În temeiul Directivei 2014/49/UE, statele membre trebuiau să se asigure că, până la 3 iulie 2024, resursele financiare disponibile ale unei SGD ating cel puțin un nivel-țintă de 0,8 % din cuantumul depozitelor acoperite ale membrilor lor. Pentru a evalua în mod obiectiv dacă SGD-urile îndeplinesc cerința respectivă, ar trebui să se stabilească o perioadă de referință clară pentru a determina cuantumul depozitelor acoperite și resursele financiare disponibile ale SGD-urilor.

- (23) Pentru a asigura reziliența SGD-urilor, fondurile acestora ar trebui să provină din contribuții stabile și irevocabile. Anumite surse de finanțare a SGD, cum ar fi recuperările preconizate în raport cu creanțele SGD care decurg din intervențiile sale, sunt prea contingente pentru a fi contabilizate drept resurse financiare disponibile care se califică pentru nivelul-țintă al SGD. Pentru a armoniza condițiile SGD-urilor pentru îndeplinirea nivelului-țintă și pentru a se asigura că resursele financiare disponibile ale SGD-urilor sunt finanțate prin contribuții din partea sectorului, ar trebui să se facă distincție între fondurile care se califică pentru atingerea nivelului-țintă și fondurile care sunt considerate surse complementare de finanțare, cum ar fi fondurile împrumutate care generează datorii ale SGD. Cu toate acestea, rambursările previzibile ale împrumuturilor pot fi planificate și integrate în contribuțiile periodice ale membrilor SGD, iar datoriile SGD nu ar trebui, prin urmare, să fie deduse integral din resursele financiare disponibile care se califică pentru nivelul-țintă. Pentru a stimula piața unică a serviciilor bancare prin încurajarea sprijinului sub formă de lichidități între SGD-uri și pentru a facilita utilizarea resurselor financiare disponibile ale unui sistem instituțional de protecție (SIP) recunoscut ca SGD în temeiul Directivei 2014/49/UE în ceea ce privește măsurile SIP de prevenire a intrării în dificultate a instituțiilor sale membre, evitând în același timp dubla contabilizare, o creanță restantă asupra unui împrumut acordat unei alte SGD sau asupra resurselor financiare puse în alt mod la dispoziția contului SIP al respectivului SIP recunoscut ca SGD ar trebui să fie contabilizată exclusiv pentru nivelul-țintă al SGD creditoare sau al contului SGD al SIP recunoscut ca SGD.

- (24) Pentru a asigura previzibilitatea și securitatea juridică în ceea ce privește timpul necesar pentru atingerea nivelului-țintă al SGD în urma utilizării fondurilor SGD sau a unei creșteri a cuantumului depozitelor acoperite, este necesar să se specifice perioada de realimentare, nu numai în cazul unei reduceri substanțiale a resurselor financiare disponibile care are drept rezultat faptul că resursele financiare disponibile sunt mai mici de două treimi din nivelul-țintă, ci și în cazul unei reduceri mai mici, care are drept rezultat faptul că resursele financiare disponibile se situează sub nivelul-țintă dar continuă să fie mai mari de două treimi din nivelul-țintă. Pentru a evita efectele prociclice ale impunerii unei sarcini financiare ridicate asupra băncilor, perioada de realimentare de șase ani în cazul unor reduceri mai mari ar trebui menținută, indiferent dacă respectivele reduceri sunt cauzate de intervenția SGD sau de o creștere substanțială a cuantumului depozitelor acoperite. În cazul unor reduceri mai mici, perioada de realimentare ar trebui să fie de doi ani. Cu toate acestea, în cazul în care reducerea nivelului-țintă este foarte mică în raport cu costul colectării contribuțiilor relevante, SGD ar trebui să poată prelungi cu un an respectiva perioadă de doi ani.
- (25) Pentru a asigura o aplicare consecventă, ABE ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze metodologia de calculare a resurselor financiare disponibile care se califică pentru nivelul-țintă al SGD, precum și detaliile referitoare la procesul care trebuie să fie urmat pentru a atinge nivelul-țintă al SGD în urma reducerii.

- (26) Resursele financiare disponibile ale unei SGD ar trebui să poată fi utilizate imediat pentru a face față unor evenimente neprevăzute de plată a rambursărilor sau altor intervenții. Având în vedere diferitele practici din întreaga Uniune, este oportun să se stabilească cerințe privind strategiile de investiții ale fondurilor SGD-urilor pentru a atenua orice impact negativ asupra capacității unei SGD de a-și îndeplini obligațiile. În cazul în care SGD nu are competența de a stabili strategia de investiții, autoritatea sau organismul ori entitatea din statul membru care este responsabil(ă) cu stabilirea strategiei de investiții ar trebui, atunci când stabilește strategia de investiții respectivă, să respecte, de asemenea, principiile diversificării și investițiilor în active cu grad scăzut de risc. Pentru a menține independența operațională deplină și flexibilitatea SGD în ceea ce privește accesul la fondurile sale, în cazul în care statele membre permit depunerea fondurilor SGD la banca lor centrală națională sau la trezoreria națională, fondurile respective ar trebui să fie clar marcate și separate în scopuri contabile și ar trebui să fie imediat disponibile pentru a fi utilizate de SGD.
- (27) Pentru a asigura o diversificare adecvată a investițiilor fondurilor SGD și practici convergente, ABE ar trebui să emită orientări în acest sens către SGD-uri.
- (28) Posibilitatea prevăzută în Directiva 2014/49/UE de a obține resursele financiare disponibile ale unei SGD prin contribuțiile obligatorii plătite de instituțiile membre la schemele existente de contribuții obligatorii instituite de un stat membru pentru a acoperi costurile legate de riscul sistemic nu a fost niciodată utilizată și, prin urmare, ar trebui eliminată.

- (29) Este necesar să se consolideze protecția deponenților, evitându-se, în același timp, necesitatea unei vânzări în regim de urgență a activelor SGD și limitându-se posibilele efecte prociclice negative asupra întregului sector bancar cauzate de colectarea contribuțiilor extraordinare. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă opțiunea de a permite SGD-urilor lor să utilizeze mecanisme de finanțare alternative din surse private care să le permită să obțină în orice moment finanțare pe termen scurt din alte surse decât contribuțiile, inclusiv înainte de a-și utiliza resursele financiare disponibile și fondurile colectate prin contribuții extraordinare. Întrucât instituțiile de credit ar trebui să suporte în primul rând costurile și responsabilitatea pentru finanțarea SGD-urilor, mecanismele de finanțare alternative din fonduri publice ar trebui să fie permise numai sub formă de garanții sau împrumuturi acordate unei SGD cu scadențe de maximum șase ani, utilizate în ultimă instanță și numai în caz de plată a rambursărilor sau de contribuție a SGD la rezoluție. Acest lucru nu ar trebui să împiedice utilizarea împrumuturilor pe termen scurt din surse publice înaintea altor mecanisme de finanțare alternative în circumstanțe excepționale pentru a asigura rambursarea la timp către deponenți sau contribuția la rezoluție.

(30) În timp ce rolul principal al SGD-urilor este efectuarea rambursărilor către deponenții care beneficiază de acoperire, intervențiile în afara efectuării rambursărilor se pot dovedi mai eficiente din punctul de vedere al costurilor pentru SGD-uri și pot asigura un acces neîntrerupt la depozite prin facilitarea strategiilor de transfer. Se poate impune SGD-urilor obligația de a contribui la rezoluția instituțiilor de credit. În plus, în unele state membre, SGD-urile pot finanța măsuri preventive pentru restabilirea viabilității pe termen lung a instituțiilor de credit sau măsuri alternative în caz de insolvență. Astfel de măsuri preventive și alternative pot juca un rol eficace în gama de instrumente de gestionare a crizelor, pentru a menține încrederea deponenților și stabilitatea financiară. Statele membre care nu au prevăzut măsuri preventive și alternative în dreptul lor intern înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive ar trebui, prin urmare, să aibă în vedere constituirea capacității necesare a SGD-urilor lor și a altor autorități relevante pentru a pune în aplicare astfel de măsuri în viitor. În urma unei evaluări a gradului de pregătire al statelor membre și a experienței dobândite în aplicarea măsurilor preventive și alternative, Comisia ar trebui să prezinte evaluarea sa Parlamentului European și Consiliului, însoțită, după caz, de o propunere legislativă. Deși aceste măsuri preventive și alternative pot îmbunătăți în mod semnificativ protecția depozitelor, este necesar ca astfel de măsuri să facă obiectul unor mecanisme de siguranță adecvate, inclusiv sub forma unui test armonizat al celui mai mic cost, pentru a asigura condiții de concurență echitabile, precum și eficacitatea și eficiența acestor măsuri din punctul de vedere al costurilor. Aceste mecanisme de siguranță ar trebui să se aplice numai intervențiilor finanțate prin resursele financiare disponibile ale SGD reglementate în temeiul prezentei directive.

- (31) Pentru a asigura o abordare coerentă a aplicării măsurilor preventive de către SGD-uri în întreaga Uniune, ABE ar trebui să emită orientări care să precizeze condițiile care trebuie impuse instituțiilor de credit care beneficiază de măsuri preventive, sistemele pe care SGD-urile trebuie să le instituie pentru a selecta și a pune în aplicare în mod adecvat măsuri preventive și pentru a monitoriza riscurile acestora, precum și modalitățile detaliate de cooperare între autoritățile de rezoluție, autoritățile desemnate și autoritățile competente.
- (32) Măsurile de prevenire a intrării în dificultate a unei instituții de credit prin intervenții suficient de timpurii pot avea un rol eficace în gama de instrumente de gestionare a crizelor utilizate pentru a menține încrederea deponenților și stabilitatea financiară. Aceste măsuri pot lua diverse forme, cum ar fi măsuri de sprijin sub formă de capital prin instrumente de fonduri proprii, inclusiv instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, ori alte instrumente de capital, garanții sau împrumuturi. SGD-urile au recurs în mod eterogen la aceste măsuri. Pentru a asigura gama completă de instrumente de gestionare a crizelor și recurgerea la măsuri preventive în conformitate cu cadrul de rezoluție și cu normele privind ajutoarele de stat, este necesar să se specifice calendarul și condițiile de aplicare a acestora. Măsurile preventive ar trebui utilizate din timp pentru a preveni deteriorarea situației financiare a unei instituții de credit. Acestea nu sunt adecvate odată ce autoritatea de rezoluție a luat o decizie prin care stabilește că instituția de credit este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate și că nu există măsuri care ar putea împiedica intrarea sa în dificultate, indiferent dacă rezoluția a fost evaluată ca fiind sau nu în interes public. Autoritățile desemnate ar trebui să confirme dacă au fost îndeplinite condițiile pentru o astfel de intervenție a SGD.

(33) Pentru a se asigura că măsurile preventive își ating obiectivul, instituțiile de credit ar trebui să aibă obligația de a prezenta autorității competente o notă în care să schițeze măsurile pe care se angajează să le ia. Această notă ar trebui să conțină toate elementele care vizează prevenirea ieșirilor de fonduri și consolidarea pozițiilor de capital și de lichiditate ale instituției de credit, permițând instituției de credit să respecte toate cerințele prudențiale și alte cerințe de reglementare relevante în mod prospectiv. Prin urmare, respectiva notă ar trebui să conțină măsuri de atragere de capital, inclusiv norme privind emiterea de drepturi, conversia voluntară a instrumentelor de datorie subordonate, exerciții de gestionare a datoriilor, vânzări de active generatoare de capital, securitizarea portofoliilor și reținerea profiturilor, inclusiv interdicții privind dividendele și interdicții privind achiziționarea de participații în întreprinderi. În plus, nota ar trebui să detalieze deficitul de capital inițial al instituției de credit. Pe parcursul punerii în aplicare a măsurilor prevăzute în notă, instituțiile de credit ar trebui, de asemenea, să își consolideze pozițiile de lichiditate și să se abțină de la practici comerciale agresive, de la distribuirea dividendelor, de la plata unei remunerații variabile, de la răscumpărarea acțiunilor proprii și de la răscumpărarea instrumentelor de capital hibride. Nota ar trebui să conțină, de asemenea, o strategie de ieșire din regimul măsurilor de sprijin primite. Într-un interval de timp rezonabil, instituția de credit ar trebui să transmită autorității competente un plan de reorganizare a activității menit să asigure viabilitatea pe termen lung. Autoritățile competente și autoritățile de rezoluție sunt cele mai în măsură să evalueze relevanța și credibilitatea măsurilor avute în vedere în cadrul unui plan de reorganizare a activității. Pentru a se asigura că autoritatea desemnată a SGD căreia i se solicită de către instituția de credit finanțarea unei măsuri preventive este în măsură să evalueze dacă sunt îndeplinite toate condițiile pentru măsurile preventive, autoritatea competentă ar trebui să coopereze cu autoritatea desemnată. Furnizarea suplimentară de fonduri către o instituție de credit ar trebui suspendată în cazul în care autoritatea competentă nu este convinsă că planul de reorganizare a activității este credibil și fezabil. Pentru a asigura o abordare coerentă a aplicării măsurilor preventive în întreaga Uniune, ABE ar trebui să emită orientări pentru a ajuta instituțiile de credit să elaboreze planuri de reorganizare a activității.

- (34) Pentru a se asigura că instituțiile de credit care beneficiază de sprijin din partea SGD-urilor sub forma unor măsuri preventive își îndeplinesc angajamentele, autoritățile competente ar trebui să solicite un plan de remediere de la instituțiile de credit care nu și-au îndeplinit angajamentele prezentate în notă sau în planul lor de reorganizare a activității, care nu au rambursat cuantumul care li s-a plătit cu titlu de contribuție în cadrul măsurilor preventive sau care nu au acționat în conformitate cu strategia de ieșire. În cazul în care o autoritate competentă consideră că măsurile din planul de remediere nu sunt în măsură să asigure viabilitatea pe termen lung a instituției de credit sau în cazul în care instituția de credit nu respectă planul de remediere, SGD nu ar trebui să ofere niciun sprijin preventiv suplimentar instituției de credit, iar autoritățile relevante ar trebui să efectueze o evaluare în temeiul Directivei 2014/59/UE pentru a stabili dacă instituția este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate. Pentru a asigura o abordare coerentă a aplicării măsurilor preventive în întreaga Uniune, ABE ar trebui să emită orientări pentru a ajuta instituțiile de credit să elaboreze planuri de remediere.
- (35) Este necesar ca o contribuție a SGD la măsuri alternative să facă obiectul unor mecanisme de siguranță adecvate pentru a asigura condiții de concurență echitabile, precum și eficacitatea și eficiența acestor măsuri din punctul de vedere al costurilor. SGD poate fi utilizată pentru a finanța transferul depozitelor neacoperite și al altor datorii negarantate către un destinatar dacă transferul este strict necesar și proporțional pentru a evita contagiunea, dacă transferul ar maximiza valoarea activelor în momentul vânzării sau dacă păstrarea relațiilor cu clienții ar menține încrederea. SGD nu ar trebui să fie utilizată pentru a transfera fonduri proprii sau datorii cu rang inferior datoriilor negarantate obișnuite în legislația națională care reglementează procedurile obișnuite de insolvență.

- (36) Pentru a evita efectele negative asupra concurenței și asupra pieței interne, este necesar să se prevadă că, în situația măsurilor alternative în caz de insolvență, organismele relevante care reprezintă o instituție de credit, cum ar fi un lichidator, un custode, un administrator ori un alt organism, sau autoritatea națională relevantă ar trebui să ia măsurile necesare pentru scoaterea pe piață a activității instituției de credit sau a unei părți a acesteia în cadrul unui proces deschis, transparent și nediscriminatoriu, încercând în același timp, pe cât posibil, să obțină prețul maxim de vânzare. Instituția de credit ori autoritatea națională relevantă, sau orice intermediar care acționează în numele instituției de credit respective ori al autorității naționale relevante, ar trebui să aplice norme adecvate pentru scoaterea pe piață a activelor, a drepturilor și a pasivelor care urmează să fie transferate potențialilor cumpărători. În orice caz, utilizarea resurselor statului membru ar trebui să facă în continuare obiectul normelor relevante privind ajutoarele de stat în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), după caz.
- (37) Întrucât scopul principal al SGD-urilor este de a proteja depozitele acoperite, SGD-urile ar trebui să fie autorizate să finanțeze alte intervenții decât efectuarea rambursărilor numai în cazul în care quantumul total al acestor intervenții este mai mic decât quantumul depozitelor acoperite în instituția de credit în cauză.

- (38) Pentru a ține seama în mai mare măsură de particularitățile SIP-urilor recunoscute ca SGD-uri și pentru a consolida eficacitatea acestora, Directiva 2014/49/UE ar trebui să prevadă posibilitatea ca o SGD să acorde un împrumut sau să transfere temporar în alt mod fondurile reglementate de directiva respectivă în contul SIP, care este separat de contul SGD în scopuri contabile, cu scopul de a acorda sprijin financiar unui membru și, în special, de a asigura lichiditatea și solvabilitatea acestuia pentru a evita falimentul, dacă este necesar, în îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰. Acest lucru ar trebui să fie posibil în cazurile în care mijloacele furnizate sunt necesare pentru a completa celelalte mijloace dedicate asigurării lichidității și solvabilității unei instituții afiliate pentru a evita falimentul acesteia și ar trebui să fie supus condiției ca rambursarea către SGD în termen de șapte zile lucrătoare, dacă este necesară, să fie o perspectivă credibilă.
- (39) Pentru a spori protecția armonizată a deponenților și a specifica responsabilitățile în situații transfrontaliere în întreaga Uniune, SGD din statul membru de origine ar trebui să asigure efectuarea rambursărilor către deponenți situați în state membre în care instituțiile de credit care sunt membre ale SGD acceptă depozite și alte fonduri rambursabile oferind depozite la nivel transfrontalier, fără a fi stabilite în statul membru gazdă. Pentru a facilita operațiunile de rambursare prin furnizarea de informații către deponenți și prin colectarea și transmiterea documentelor relevante, SGD din statul membru gazdă ar trebui să poată să funcționeze ca punct de contact pentru deponenți la instituțiile de credit care își exercită libertatea de a presta servicii.

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (40) Cooperarea dintre SGD-urile din întreaga Uniune este esențială pentru a asigura rambursarea rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor către deponenți în cazul în care instituțiile de credit prestează servicii bancare prin intermediul sucursalelor din alte state membre. Având în vedere progresele tehnologice care promovează utilizarea transferurilor transfrontaliere și identificarea la distanță, SGD din statul membru de origine ar trebui să poată să efectueze rambursările direct către deponenții de la sucursalele situate în alt stat membru, cu condiția ca sarcina administrativă și costurile să fie mai mici decât în cazul în care rambursarea ar fi fost efectuată de către SGD din statul membru gazdă. Această flexibilitate ar trebui să completeze actualul mecanism de cooperare, care prevede ca SGD din statul membru gazdă să efectueze rambursările către deponenții de la sucursale în numele SGD din statul membru de origine. Pentru a păstra încrederea deponenților atât în SGD-urile din statul membru gazdă, cât și în SGD-urile din statul membru de origine, ABE ar trebui să emită orientări pentru a sprijini SGD-urile să participe la această cooperare, incluzând, printre altele, o listă de circumstanțe și condiții în care o SGD din statul membru de origine ar putea decide să efectueze rambursări către deponenții de la sucursalele situate în statul membru gazdă.
- (41) Instituțiile de credit pot modifica afilierea la o SGD sau unele dintre activitățile lor pot fi transferate și, prin urmare, pot intra sub incidența unei alte SGD. În conformitate cu Directiva 2014/49/UE, contribuțiile plătite de o instituție de credit în cele 12 luni care precedă modificarea afilierii la SGD sau transferul activităților, sunt transferate de la SGD de origine către cealaltă SGD, proporțional cu quantumul depozitelor acoperite transferate. Pentru a se asigura că transferul contribuțiilor către SGD destinatară nu depinde de norme naționale divergente privind facturarea sau de data efectivă de plată a contribuțiilor, SGD de origine ar trebui să calculeze suma care urmează să fie transferată pe baza contribuțiilor datorate, mai degrabă decât a contribuțiilor plătite.

- (42) Este necesar să se asigure o protecție egală a deponenților în întreaga Uniune, care nu poate fi pe deplin garantată de un regim de evaluare a echivalenței protecției deponenților în țările terțe. Din acest motiv, sucursalele din Uniune ale unei instituții de credit care are sediul într-o țară terță ar trebui să adere la o SGD din statul membru în care își desfășoară activitatea de atragere de depozite. Această cerință ar asigura, de asemenea, coerența cu Directivele 2013/36/UE și 2014/59/UE, care vizează introducerea unui cadru prudential și de rezoluție mai solid pentru grupurile din țări terțe care furnizează servicii bancare în Uniune. În schimb, ar trebui evitată expunerea SGD-urilor la riscurile economice și financiare ale țărilor terțe. Prin urmare, depozitele la sucursalele stabilite în țări terțe de către instituțiile de credit din Uniune nu ar trebui să fie protejate, cu excepția cazului în care statele membre decid că depozitele de la sucursalele respective trebuie să fie acoperite.
- (43) Prezentarea standardizată și periodică a informațiilor sporește gradul de conștientizare în rândul deponenților cu privire la protecția depozitelor. Pentru a alinia cerințele de prezentare a informațiilor la evoluțiile tehnologice, aceste cerințe ar trebui să țină seama de noile canale de comunicare digitală prin care instituțiile de credit interacționează cu deponenții. Deponenții ar trebui să obțină informații clare și omogene care să explice protecția depozitelor, limitând în același timp sarcina administrativă aferentă pentru instituțiile de credit sau SGD-uri. ABE ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza conținutul și formatul fișei de informare a deponenților care trebuie comunicată deponenților, precum și modelul de informații pe care SGD-urile, autoritățile desemnate sau instituțiile de credit trebuie să le comunice deponenților în anumite situații, inclusiv fuziuni ale instituțiilor de credit, constatarea indisponibilității depozitelor sau rambursarea depozitelor de fonduri ale clienților.

- (44) Fuziunea instituțiilor de credit sau conversia unei filiale în sucursală sau viceversa ar putea afecta principalele caracteristici ale protecției deponenților. Pentru a evita impactul negativ asupra deponenților cu depozite în ambele instituții de credit care fuzionează și ale căror drepturi de acoperire a depozitelor ar fi reduse prin modificările aduse afilierii la SGD, toți deponenții ar trebui să fie informați cu privire la aceste modificări și ar trebui să aibă dreptul de a-și retrage fondurile sau de a le transfera către o altă instituție de credit până la concurența unui quantum egal cu acoperirea pierdută a depozitelor, fără a suporta vreo penalizare.
- (45) Pentru a menține stabilitatea financiară, a evita contagiunea și a permite deponenților să își exercite drepturile de revendicare a depozitelor atunci când este cazul, autoritățile desemnate, SGD-urile și instituțiile de credit în cauză ar trebui să informeze deponenții cu privire la indisponibilitatea depozitelor.

- (46) Pentru a spori transparența pentru deponenți și pentru a promova soliditatea financiară și încrederea în rândul SGD-urilor atunci când își îndeplinesc obligațiile, ar trebui îmbunătățite cerințele actuale de raportare. Pe baza cerințelor actuale care permit SGD-urilor să solicite toate informațiile necesare de la instituțiile lor membre pentru a pregăti o rambursare, SGD-urile ar trebui, de asemenea, să poată solicita informațiile necesare pentru a pregăti rambursarea în contextul cooperării transfrontaliere. La cererea unei SGD, instituțiile membre ar trebui să aibă obligația de a furniza informații generale cu privire la orice activitate transfrontalieră semnificativă din alte state membre sau, după caz, și din state terțe. De asemenea, pentru a furniza ABE o gamă adecvată de informații cu privire la evoluția resurselor financiare disponibile ale SGD-urilor și la utilizarea acestor resurse, statele membre ar trebui să se asigure că SGD-urile informează anual ABE cu privire la cuantumul depozitelor acoperite și la resursele financiare disponibile și notifică ABE cu privire la circumstanțele care au condus la utilizarea fondurilor SGD fie pentru rambursări, fie pentru alte măsuri. În fine, pentru a reflecta consolidarea rolului SGD-urilor în gestionarea crizelor bancare în scopul facilitării utilizării fondurilor SGD în cadrul procedurii de rezoluție, autoritățile de rezoluție ar trebui să furnizeze SGD-urilor un rezumat al planurilor de rezoluție ale instituțiilor de credit pentru a spori gradul de pregătire generală a respectivelor SGD-uri în vederea punerii la dispoziție a fondurilor, în măsura în care acest lucru este necesar.
- (47) Standardele tehnice în domeniul serviciilor financiare ar trebui să faciliteze armonizarea consecventă și protecția adecvată a deponenților din întreaga Uniune. Este eficient și oportun să se încredințeze ABE, în calitate de organism cu înaltă specializare, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare care nu implică alegeri strategice și care urmează să fie adoptate de Comisie.

- (48) În cazurile prevăzute în prezenta directivă, Comisia ar trebui să adopte proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de ABE prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Astfel de proiecte de standarde tehnice de reglementare ar trebui să precizeze detaliile tehnice legate de identificarea clienților instituțiilor financiare în scopul efectuării rambursărilor aferente depozitelor de fonduri ale clienților, criteriile și circumstanțele pentru rambursarea către titularul contului în beneficiul fiecărui client sau către client în mod direct, precum și normele de evitare a cererilor multiple de efectuare de rambursări către același beneficiar. Proiectele de standarde tehnice de reglementare ar trebui să specifice, de asemenea, metodologia de calculare a resurselor financiare disponibile care se califică pentru nivelul-țintă și procesul de realimentare a SGD.
- (49) În cazurile prevăzute de prezenta directivă, Comisia ar trebui să adopte proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ABE prin intermediul unor acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Astfel de proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare ar trebui să precizeze conținutul și formatul fișei de informare a deponenților, precum și procedura de informare și conținutul informațiilor care ar trebui comunicate deponenților. Proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare ar trebui să precizeze, de asemenea, procedurile care trebuie să fie urmate atunci când o instituție de credit furnizează informații către propria SGD și atunci când o SGD sau o autoritate desemnată furnizează informații ABE, precum și modelele pentru furnizarea unor astfel de informații.

- (50) Pentru a permite sucursalelor din statele membre ale instituțiilor de credit cu sediul în afara Uniunii și care nu sunt membre ale unei SGD stabilite în Uniune să îndeplinească cerința necesară pentru a adera la o SGD din Uniune, sucursalelor respective ar trebui să li se acorde o perioadă de timp suficientă pentru a lua măsurile necesare în vederea conformării cu cerința respectivă.
- (51) Directiva 2014/49/UE permite statelor membre să recunoască un SIP drept SGD dacă îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și respectă Directiva 2014/49/UE. Pentru a ține seama de modelul de afaceri specific al acestor SIP-uri, în special de relevanța măsurilor preventive aflate în centrul mandatului lor, este oportun să se prevadă posibilitatea ca statele membre să permită o perioadă mai lungă pentru ca SIP-urile să se adapteze la noile norme. Această posibilitate de a permite o perioadă mai lungă pentru a se conforma normelor ia în considerare timpul de care SIP-urile recunoscute drept SGD-uri au nevoie pentru a constitui resurse financiare într-un cont separat în scopuri contabile, dedicat acordării de sprijin financiar unui membru și, în special, pentru a asigura lichiditatea și solvabilitatea acestuia, astfel încât să se evite falimentul, după caz.
- (52) Pentru a permite SGD-urilor și autorităților desemnate să constituie capacitatea operațională necesară pentru a aplica noile norme prevăzute în prezenta directivă cu privire la utilizarea măsurilor preventive, este oportun să se prevadă o aplicare amânată a acestor noi norme.

- (53) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume asigurarea unei protecții uniforme a deponenților în Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre din cauza riscurilor pe care abordările naționale divergente le-ar putea implica pentru integritatea pieței unice, dar acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, prin modificarea normelor care sunt deja stabilite la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (54) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹ și a emis un aviz la 12 iunie 2023¹².
- (55) Prin urmare, Directiva 2014/49/UE ar trebui să fie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹¹ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

¹² JO C 255, 20.7.2023, p. 4.

Articolul 1
Modificarea Directivei 2014/49/UE

Directiva 2014/49/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă stabilește norme și proceduri privind instituirea și funcționarea schemelor de garantare a depozitelor (SGD-uri), acoperirea și rambursarea depozitelor, precum și garanțiile pentru utilizarea fondurilor SGD pentru măsuri care vizează asigurarea accesului deponenților la depozitele lor, altele decât rambursarea depozitelor.”;

(b) la alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) instituțiilor de credit și sucursalelor instituțiilor de credit care își au sediile în afara Uniunii, care sunt afiliate schemelor menționate la litera (a), (b) sau (c) de la prezentul alineat.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) la punctul 3, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„3. «depozit» înseamnă un sold creditor rezultat din fondurile rămase într-un cont sau din situații temporare care derivă din tranzacții bancare normale efectuate în mod obișnuit de instituțiile de credit în cursul activității lor și pe care o instituție de credit are obligația să îl ramburseze în conformitate cu condițiile legale și contractuale aplicabile, inclusiv depozitele la termen și depozitele de economii, cu excepția unui sold creditor în cazul în care:”;

(ii) la punctul 13, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„13. «angajament de plată» înseamnă o obligație irevocabilă, integral garantată, a unei instituții de credit de a plăti către o SGD o valoare monetară atunci când este solicitată de SGD respectivă și în cazul în care garanțiile reale:”;

(iii) se adaugă următoarele puncte:

„19. «autoritate de rezoluție» înseamnă o autoritate de rezoluție astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/59/UE;

20. «depozite de fonduri ale clienților» înseamnă fonduri pe care titularii de conturi care sunt instituții financiare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, le depun în cursul activității lor la o instituție de credit în contul clienților lor;
21. «cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat» înseamnă cadrul instituit prin articolele 107, 108 și 109 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și prin regulamentele și toate actele Uniunii, inclusiv orientări, comunicări și avize stabilite sau adoptate în temeiul articolului 108 alineatul (4) sau al articolului 109 din TFUE;
22. «spălarea banilor» înseamnă spălarea banilor în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului*;
23. «finanțarea terorismului» înseamnă finanțarea terorismului în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 2 din Regulamentul (UE) 2024/1624.

* Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului (JO L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Acțiunile la societățile de credit ipotecar (de tip „building society”) din Irlanda, cu excepția celor de tipul instituțiilor de credit cuprinse la articolul 5 alineatul (1) litera (b), sunt considerate depozite.”

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că, în cazul în care o instituție de credit nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în calitate de membru al unei SGD, SGD respectivă notifică imediat acest lucru autorității desemnate și autorității competente a instituției de credit respective. Statele membre se asigură că autoritatea competentă în cauză, în cooperare cu autoritatea desemnată în cauză și, dacă este relevant, cu SGD în cauză, ia cu promptitudine toate măsurile adecvate, inclusiv, dacă este necesar, aplicarea de sancțiuni, pentru a se asigura că instituția de credit în cauză își respectă obligațiile care îi revin în calitate de membru al unei SGD.

În scopul măsurilor menționate la primul paragraf, statele membre se asigură, după caz, că autoritățile competente sunt în măsură să facă uz de competențele de supraveghere prevăzute la titlul VII capitolul 1 secțiunea IV din Directiva 2013/36/UE.

Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării de către instituțiile de credit a obligațiilor de membru al unei SGD. Astfel de sancțiuni trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(4a) Statele membre se asigură că, în cazul în care o instituție de credit nu plătește contribuțiile menționate la articolul 10 și la articolul 11 alineatul (4) în intervalul de timp specificat de SGD, SGD în cauză sau, după caz, autoritatea desemnată în cauză, percepe, pentru perioada de întârziere, rata dobânzii legale la suma datorată.”;

(c) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Statele membre se asigură că SGD informează autoritatea desemnată și autoritatea competentă în cauză în cazul în care măsurile menționate la alineatele (4) și (4a) nu restabilesc conformitatea instituției de credit cu obligațiile care îi revin în calitate de membră a unei SGD. Statele membre se asigură că SGD în cauză sau, după caz, autoritatea desemnată în cauză evaluează dacă instituția de credit respectivă îndeplinește în continuare condițiile pentru menținerea calității de membră a respectivei SGD și informează autoritatea competentă în cauză cu privire la rezultatul evaluării respective.

(6) Statele membre se asigură că, în cazul în care o autoritate competentă decide să retragă o autorizație în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2013/36/UE, instituția de credit în cauză încetează să mai fie membră a SGD din care făcea parte. Statele membre se asigură că depozitele deținute la respectiva instituție de credit la data la care aceasta a încetat să mai fie membră a SGD ca urmare a retragerii autorizației continuă să fie acoperite de SGD respectivă.”;

(d) la alineatul (7) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care funcționarea SGD este administrată de o entitate privată, autoritățile desemnate au competențele de aplicare a legii necesare pentru a remedia încălcările prezentei directive de către respectiva SGD, inclusiv competența de a aplica sancțiuni sau alte măsuri administrative.”;

(e) alineatul (8) se elimină;

(f) se adaugă următorul alineat:

„(13) Până la ... [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], ABE elaborează orientări privind domeniul de aplicare, conținutul și procedurile simulărilor de criză menționate la alineatul (10).”

4. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) depozitele rezultate din operațiuni în legătură cu care a existat o
condamnare penală pentru spălare de bani sau finanțarea terorismului;”;

(ii) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) depozitele plasate de către instituții financiare, astfel cum sunt definite la
articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013,
în nume propriu și pe cont propriu;”;

(iii) litera (e) se elimină;

(iv) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) depozitele al căror titular nu a fost niciodată identificat în temeiul
articolului 20 din Regulamentul (UE) 2024/1624, în cazul în care
depozitele respective au devenit indisponibile, cu excepția cazului în care
un titular solicită rambursarea și nici instituția de credit, nici SGD nu pot
dovedi că lipsa identificării a fost cauzată de acțiunile sau de lipsa de
acțiune a titularului de cont și cu condiția ca identitatea deponentului să fi
fost verificată înainte de efectuarea rambursării;”;

(v) litera (j) se înlocuiește cu următorul text:

„(j) depozitele constituite de administrațiile centrale sau de administrațiile statelor federale, astfel cum sunt definite la punctele 2.114 și 2.115 din anexa A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului*, cu excepția depozitelor constituite de instituții fără scop lucrativ controlate de administrațiile centrale sau de administrațiile statelor federale;

* Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/549/oj>).”;

(vi) se introduce următoarea literă:

„(l) depozitele care îndeplinesc condițiile menționate la articolul 45b alineatul (1a) literele (a)-(d) din Directiva 2014/59/UE, inclusiv depozitele cu o scadență reziduală mai mică de un an.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre pot decide ca depozitele deținute de sisteme de pensii personale și sisteme de pensii ocupaționale ale întreprinderilor mici sau mijlocii să fie incluse în limita nivelului de acoperire stabilit la articolul 6 alineatul (1).”

5. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În plus față de alineatul (1), statele membre se asigură că următoarele depozite sunt protejate până la o sumă care nu poate fi mai mică de 500 000 EUR timp de șase luni de la data la care această sumă a fost creditată sau de la data la care depozitele respective pot fi transferate legal:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) depozitele care rezultă în urma tranzacțiilor imobiliare efectuate de către o persoană fizică referitoare la bunuri imobile locative private și depozitele destinate unor astfel de tranzacții, cu condiția ca tranzacțiile respective să fi fost încheiate sau să se preconizeze că vor fi încheiate în termen scurt și cu condiția ca persoana fizică respectivă să poată furniza documente care să ateste că, înainte de data la care o autoritate administrativă relevantă face o constatare, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a), sau de data la care o autoritate judiciară pronunță o hotărâre, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b), respectiva tranzacție a fost încheiată sau s-a preconizat că va fi încheiată în termen scurt;”;

(iii) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul literei (a) de la primul paragraf, statele membre se asigură că depozitele sunt protejate până la o sumă maximă de 2 500 000 EUR.

În sensul literei (a) de la primul paragraf, statele membre definesc noțiunea de «termen scurt» în dreptul intern.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Statele membre se asigură că nivelul de acoperire prevăzut la alineatul (2) vine în completarea nivelului de acoperire prevăzut la alineatul (1).”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Comisia reexaminează periodic și cel puțin o dată la cinci ani sumele menționate la alineatele (1) și (2). Dacă este cazul, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de act legislativ pentru modificarea sumei menționate la alineatul (1), luând în considerare, în special, evoluțiile din sectorul bancar și situația economică și monetară din Uniune, precum și pentru ajustarea sumelor menționate la alineatul (2), ținând seama de evoluția prețurilor bunurilor imobile în diferite state membre și de necesitatea de a asigura proporționalitatea și condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune.”

6. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care titularul de cont nu este absolut îndreptățit la sumele aflate într-un cont, persoana absolut îndreptățită este acoperită de garantare, cu condiția ca acea persoană să fi fost identificată sau să poată fi identificată înainte de data la care o autoritate administrativă relevantă face o constatare, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a), sau de data la care o autoritate judiciară pronunță o hotărâre, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b).

Fără a aduce atingere articolului 8c, în cazul fondurilor deținute de un titular de cont în numele unei persoane absolut îndreptățite într-un cont separat în scopuri profesionale, astfel cum sunt definite în dreptul intern, și în cazul în care aceste fonduri sunt protejate în conformitate cu dreptul intern în interesul persoanei respective împotriva creanțelor altor creditori ai titularului de cont, SGD nu ține seama, atunci când stabilește cuantumul acoperit datorat persoanei absolut îndreptățite, de alte depozite constituite de persoana respectivă la aceeași instituție de credit, dacă această persoană este identificată de către instituția de credit respectivă.

Statele membre se asigură că SGD-urile pot rambursa depozitele acoperite fie titularului de cont în beneficiul fiecărei persoane absolut îndreptățite, fie direct persoanei absolut îndreptățite.”;

(b) la alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre pot decide ca datoriile deponentului către instituția de credit, care au devenit scadente înainte de data la care o autoritate administrativă relevantă face o constatare, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a), sau de data la care o autoritate judiciară pronunță o hotărâre, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b), să fie deduse din quantumul total al depozitelor eligibile ale deponentului respectiv, în măsura în care este posibilă compensarea, în temeiul dispozițiilor legale și contractuale care reglementează contractul dintre instituția de credit și deponent.”;

(c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Statele membre se asigură că SGD rambursează principalul la valoarea nominală și dobânda la depozite care s-a acumulat până la data la care o autoritate administrativă relevantă face o constatare, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a), sau până la data la care o autoritate judiciară pronunță o hotărâre, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b). Nu se depășește nivelul de acoperire prevăzut la articolul 6 alineatul (1) sau, în situațiile menționate la articolul 6 alineatul (2), nivelul de acoperire prevăzut la alineatul respectiv.”;

(d) la alineatul (9), ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Informațiile respective sunt incluse în informațiile oferite deponenților menționate la articolul 16 din prezenta directivă.”

7. Se introduce următorul articol:

„Articolul 7a

Sarcina probei privind eligibilitatea depozitelor și dreptul la acestea

Statele membre se asigură că, în cazurile menționate la articolul 6 alineatul (2) și la articolul 7 alineatul (3), un deponent sau, după caz, un titular de cont dovedește că depozitele în cauză îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (2) sau, alternativ, dovedește un drept la depozite în circumstanțele menționate la articolul 7 alineatul (3).”

8. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) SGD-urile se asigură că cuantumul rambursabil este disponibil cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de șapte zile lucrătoare de la data la care o autoritate administrativă relevantă face o constatare, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a), sau de la data la care o autoritate judiciară pronunță o hotărâre astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b).”;

(b) alineatul (2) se elimină;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre permit SGD-urilor să aplice o perioadă mai lungă pentru rambursarea:

- (a) depozitelor menționate la articolul 6 alineatul (2) care depășesc quantumul definit la articolul 6 alineatul (1); și
- (b) depozitelor menționate la articolul 7 alineatul (3) și la articolul 8b, în cazul în care persoana care este absolut îndreptățită la aceste depozite nu a fost identificată în momentul în care depozitele respective devin indisponibile.

Acest termen mai lung nu depășește 20 de zile lucrătoare de la data la care SGD-urile respective primesc informațiile sau documentele complete pe care le-au solicitat pentru a examina creanțele și pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile de rambursare.”;

(d) alineatul (4) se elimină;

(e) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

- (i) litera (b) se elimină;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) prin derogare de la alineatul (9), nu au avut loc tranzacții legate de depozit în ultimele 24 de luni, iar contul este prin urmare inactiv, cu excepția cazului în care un deponent are, de asemenea, depozite într-un alt cont la aceeași instituție de credit care nu este inactiv; sau”;

(iii) litera (d) se elimină;

(f) se introduce următorul alineat:

„(5a) Fără a aduce atingere articolului 9 alineatul (3), în cazul în care un depozit face obiectul unor măsuri restrictive adoptate de Uniune în temeiul articolului 29 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) sau al articolului 215 din TFUE (denumite în continuare „măsuri restrictive ale Uniunii”), statele membre se asigură că SGD-urile suspendă rambursarea cuantumului rambursabil pe durata acestor măsuri.

Statele membre se asigură că instituțiile de credit marchează depozitele care fac obiectul măsurilor restrictive ale Uniunii într-un mod care să permită identificarea imediată în sensul primului paragraf de la prezentul alineat.”;

(g) alineatul (8) se elimină;

(h) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Statele membre se asigură că, în cazul în care nu a avut loc nicio tranzacție legată de depozit în ultimele 24 de luni, o SGD poate stabili un prag privind costurile administrative care ar fi suportate de respectiva SGD pentru efectuarea unei astfel de rambursări. SGD nu are obligația de a întreprinde demersuri active pentru a efectua rambursări către deponenți sub acest prag. Cu toate acestea, statele membre se asigură că SGD efectuează rambursări către deponenți sub acest prag în cazul în care deponenții respectivi solicită acest lucru.”

9. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 8a

Rambursarea depozitelor care depășesc 10 000 EUR

Statele membre se asigură că, în cazul în care cuantumul care trebuie să fie rambursat depășesc 10 000 EUR, SGD-urile efectuează rambursările deponenților, dacă este posibil, prin transferuri-credit, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 24 din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului*, sau, în cazul în care astfel de transferuri-credit nu sunt posibile, prin alte mijloace de plată decât plata în numerar, care asigură trasabilitatea fondurilor.

Articolul 8b

Acoperirea depozitelor de fonduri ale clienților

- (1) Statele membre se asigură că depozitele de fonduri ale clienților sunt acoperite de SGD-uri în cazul în care se aplică toate condițiile următoare:
 - (a) astfel de depozite sunt constituite în numele și în contul clienților care sunt eligibili pentru protecție în conformitate cu articolul 5 alineatul (1);
 - (b) astfel de depozite sunt constituite în conturi segregate în conformitate cu cerințele în materie de protejare a fondurilor prevăzute în dreptul Uniunii care reglementează activitățile entităților menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (d);
 - (c) clienții menționați la litera (a) de la prezentul alineat sunt identificați sau pot fi identificați de către instituția financiară care deține contul în numele clienților respectivi înainte de data la care o autoritate administrativă relevantă face o constatare, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a), sau înainte de data la care o autoritate judiciară pronunță o hotărâre, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b).
- (2) Statele membre se asigură că nivelul de acoperire menționat la articolul 6 alineatul (1) se aplică fiecăruia dintre clienții care îndeplinesc condiția prevăzută la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol. Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1), atunci când stabilește cuantumul rambursabil pentru un client individual, SGD nu ia în considerare cuantumul agregat al depozitelor constituite de clientul respectiv la aceeași instituție de credit.

- (3) Statele membre se asigură că SGD-urile rambursează depozitele de fonduri ale clienților acoperite fie titularului de cont în beneficiul fiecărui client, fie direct clientului.
- (4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:
 - (a) detaliile tehnice legate de identificarea clienților în scopul efectuării rambursării în conformitate cu articolul 8;
 - (b) criteriile și circumstanțele în care rambursarea urmează să fie efectuată către titularul de cont în beneficiul fiecărui client sau direct către client;
 - (c) normele pentru evitarea cererilor multiple de efectuare a rambursării către același beneficiar.

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, ABE ține seama de următoarele elemente:

- (a) particularitățile modelului de afaceri al diferitelor tipuri de instituții financiare menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (d);
- (b) cerințele specifice ale dreptului aplicabil al Uniunii care reglementează activitățile instituțiilor financiare menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (d) pentru tratamentul aplicat fondurilor clienților.

ABE înaintea Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 8c

Suspendarea rambursărilor în caz de preocupări legate de spălarea banilor sau finanțarea terorismului

- (1) Statele membre se asigură că autoritatea desemnată informează SGD în termen de 24 de ore de la momentul în care autoritatea desemnată primește de la un supraveghetor financiar, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului^{**}, informațiile menționate la articolul 64 alineatul (4) din directiva respectivă. Statele membre se asigură că schimbul de informații dintre autoritatea desemnată și SGD se limitează la informațiile strict necesare pentru exercitarea sarcinilor și responsabilităților SGD în temeiul prezentei directive și că un astfel de schimb de informații respectă cerințele prevăzute în Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului^{***}.
- (2) Statele membre se asigură că SGD suspendă rambursarea cuantumului rambursabil în cazul în care un deponent sau orice persoană care are dreptul la sumele aflate în contul său a fost acuzată de o infracțiune decurgând din spălarea banilor sau finanțarea terorismului sau având legătură cu acestea, până la pronunțarea hotărârii judecătorești. Statele membre stabilesc o procedură prin care se asigură că informațiile respective sunt comunicate SGD în timp util.

- (3) Statele membre se asigură că SGD suspendă rambursarea cuantumului rambursabil pentru aceeași perioadă ca cea prevăzută la articolul 24 din Directiva (UE) 2024/1640 în cazul în care este informată de instituția de credit sau de autoritatea desemnată ca unitatea de informații financiare menționată la articolul respectiv a suspendat o tranzacție, un cont sau o relație de afaceri legată de deponentul în cauză.
- (4) Statele membre se asigură că SGD nu este trasă la răspundere pentru nicio suspendare efectuată în conformitate cu alineatele (2) și (3).

* Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

** Directiva (UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 privind mecanismele care trebuie instituite de statele membre pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și de modificare și abrogare a Directivei (UE) 2015/849 (JO L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

*** Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date (JO L 77, 27.3.1996, p. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1996/9/oj>).”

10. La articolul 9, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(2) Fără a aduce atingere drepturilor pe care le pot avea în temeiul dreptului intern, SGD-urile care efectuează plăți garantate într-un cadru național au dreptul de subrogare în drepturile deponenților în cadrul procedurilor de lichidare sau de reorganizare, până la concurența unui quantum egal cu plățile efectuate de SGD-urile respective către deponenții respectivi. SGD-urile care aduc o contribuție în contextul instrumentelor de rezoluție menționate la articolul 37 alineatul (3) litera (a) sau (b) din Directiva 2014/59/UE sau în contextul măsurilor luate în conformitate cu articolul 11 alineatul (5) din prezenta directivă au o creanță în cadrul procedurilor de lichidare împotriva instituției de credit reziduale, până la concurența unui quantum egal cu contribuția lor. Creanța respectivă este de același rang ca și depozitele acoperite în temeiul dreptului intern care reglementează procedurile obișnuite de insolvență în conformitate cu articolul 108 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.
- (3) Statele membre se asigură că deponenții ale căror depozite nu au fost rambursate sau recunoscute de SGD în termenele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (3) pot înregistra o creanță împotriva SGD pentru rambursarea depozitelor lor în termen de cinci ani de la data la care o autoritate administrativă relevantă face o constatare, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a), sau de la data la care o autoritate judiciară pronunță o hotărâre, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b).”

11. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că, până la 3 iulie 2024, resursele financiare disponibile ale unei SGD ating cel puțin un nivel-țintă de 0,8 % din cuantumul depozitelor acoperite ale membrilor lor.

Pentru calcularea nivelului-țintă menționat la primul paragraf, perioada de referință este cuprinsă între data de 31 decembrie care precedă data până la care trebuie atins nivelul-țintă și data respectivă.

Atunci când stabilesc dacă SGD a atins nivelul-țintă menționat la primul paragraf, statele membre iau în considerare numai resursele financiare disponibile cu care membrii au contribuit direct la SGD sau care au fost recuperate de la aceștia, excluzând taxele și comisioanele administrative. Aceste resurse financiare disponibile includ veniturile din investiții provenite din fondurile cu care membrii au contribuit la SGD și din fondurile recuperate de SGD din creanțele care decurg din intervențiile sale, dar exclud rambursările care nu au fost solicitate de deponenții eligibili în cursul procedurilor de efectuare a rambursărilor și orice datorii acumulate de SGD. O creanță restantă asupra unui împrumut acordat unei alte SGD în temeiul articolului 12 sau o creanță restantă asupra unui împrumut ori resurse puse la dispoziție în alt mod în temeiul articolului 12a sunt incluse și contabilizate exclusiv pentru atingerea nivelului-țintă respectiv.

Atunci când capacitatea de finanțare nu atinge nivelul-țintă, plata contribuțiilor se reia cel puțin până la atingerea din nou a nivelului-țintă.

În cazul în care nivelul-țintă menționat la primul paragraf de la prezentul alineat a fost atins pentru prima dată, iar resursele financiare disponibile fie în urma unei creșteri a cuantumului depozitelor acoperite, fie în urma unei plăți din fondurile SGD în conformitate cu articolul 8 sau cu articolul 11 alineatele (2), (3) sau (5) au fost reduse la o valoare mai mică de două treimi din nivelul-țintă, o SGD stabilește contribuția periodică la un nivel care să permită atingerea nivelului-țintă într-un termen care nu depășește șase ani.

În cazul în care nivelul-țintă menționat la primul paragraf a fost atins pentru prima dată, iar resursele financiare disponibile au fost reduse cu o valoare mai mică de o treime din nivelul-țintă, o SGD stabilește contribuția periodică la un nivel care să permită atingerea nivelului-țintă în termen de doi ani. O SGD poate prelungi acest termen cu încă un an pentru a se asigura că cuantumul care trebuie să fie colectat ajunge la un nivel proporțional cu costurile de colectare a contribuțiilor.

Contribuția periodică ține seama în mod corespunzător de etapa din ciclul economic, precum și de impactul pe care îl pot avea contribuțiile prociclice atunci când se stabilesc contribuțiile anuale în contextul prezentului articol.

Statele membre pot prelungi perioada inițială menționată la primul paragraf cu maximum patru ani, în cazul în care SGD a efectuat plăți cumulate care depășesc 0,8 % din depozitele acoperite.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Resursele financiare disponibile pe care SGD le ia în considerare în vederea atingerii nivelului-țintă menționat la alineatul (2) pot include angajamentele de plată, plătibile în termen de două zile lucrătoare de la cererea SGD. Ponderea totală a acestor angajamente de plată nu depășește 30 % din cuantumul total al resurselor financiare disponibile obținute în conformitate cu alineatul (2).

ABE emite orientări privind angajamentele de plată care stabilesc criteriile de admisibilitate a angajamentelor respective.”;

(c) alineatul (4) se elimină;

(d) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Statele membre se asigură că SGD-urile, autoritățile desemnate sau autoritățile competente stabilesc strategia de investiții pentru resursele financiare disponibile ale SGD-urilor și că respectiva strategie de investiții respectă principiile diversificării și investițiilor în active cu grad scăzut de risc. SGD-urile utilizează instrumente financiare derivate numai în scopul gestionării riscurilor, inclusiv al gestionării riscului de piață și a riscului de lichiditate.”;

(e) se introduce următorul alineat:

„(7a) În cazul în care SGD-urilor li se permite să își plaseze integral sau parțial resursele financiare disponibile la banca lor centrală națională sau la trezoreria națională, statele membre se asigură că respectivele resurse financiare disponibile sunt separate de alte fonduri în scopuri contabile și că acestea sunt ușor disponibile pentru a fi utilizate de către SGD-urile respective în conformitate cu articolele 11 și 12 și cu articolul 14 alineatul (3).”;

(f) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Statele membre se asigură că SGD-urile dispun de mecanisme de finanțare alternative adecvate, care le permit să obțină finanțare pe termen scurt pentru a satisface creanțele împotriva respectivelor SGD-uri. Mecanismele de finanțare alternative finanțate din fonduri publice sunt utilizate numai pentru efectuarea de rambursări în temeiul articolului 8 alineatul (1) și pentru măsurile menționate la articolul 11 alineatul (2) în ultimă instanță și sunt furnizate sub formă de împrumuturi sau garanții. Mecanismele de finanțare alternative din surse publice sunt furnizate numai cu condiția ca SGD să își asume angajamentul juridic de a rambursa mecanismele de finanțare alternative finanțate sau garantate din fonduri publice, precum și dobânda și comisioanele convenite în termen de șase ani.

În circumstanțe extraordinare, în cazul în care, având în vedere plățile și recuperările din cursul perioadei de rambursare, autoritatea competentă estimează că rambursarea ar putea reprezenta o sarcină excesivă pentru capacitățile de finanțare ale celorlalte instituții membre, perioada de rambursare poate fi prelungită o singură dată cu până la trei ani.”;

- (g) alineatul (10) se elimină;
- (h) se adaugă următoarele alineate:

„(11) În contextul măsurilor menționate la articolul 11 alineatele (1), (2), (3) și (5), statele membre pot permite SGD-urilor să utilizeze fondurile provenite din mecanismele de finanțare alternative menționate la articolul 10 alineatul (9) care nu sunt finanțate sau garantate din fonduri publice, înainte de a utiliza resursele financiare disponibile și de a colecta contribuțiile extraordinare menționate la articolul 10 alineatul (8).

(12) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

- (a) metodologia de calcul al resurselor financiare disponibile care se califică pentru nivelul-țintă menționat la alineatul (2), inclusiv delimitarea resurselor financiare disponibile ale SGD-urilor și a categoriilor de resurse financiare disponibile care provin din contribuțiile plătite;
- (b) detaliile procesului de atingere a nivelului-țintă menționat la alineatul (2) după ce o SGD a utilizat resursele financiare disponibile în conformitate cu articolul 11 sau atunci când quantumul depozitelor acoperite a crescut.

ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf până la ... [24 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

Se conferă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

- (13) Până la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], ABE elaborează orientări pentru a sprijini SGD-urile să își diversifice resursele financiare disponibile și cu privire la modul în care SGD-urile pot investi în active cu grad scăzut de risc, aplicabile resurselor financiare disponibile ale SGD-urilor.”

12. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Utilizarea fondurilor

- (1) Statele membre se asigură că SGD-urile utilizează resursele financiare disponibile menționate la articolul 10 în primul rând pentru a garanta efectuarea de rambursări către deponenți în conformitate cu articolul 8.
- (2) Statele membre se asigură că SGD-urile utilizează resursele financiare disponibile pentru a finanța rezoluția instituțiilor de credit în conformitate cu articolul 109 din Directiva 2014/59/UE.

- (3) Statele membre pot permite SGD-urilor să utilizeze resursele financiare disponibile pentru măsuri preventive în cazul în care se aplică toate condițiile următoare:
- (a) autoritatea de rezoluție nu a luat decizia astfel cum se menționează la articolul 82 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE;
 - (b) sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolele 11a și 11b.
- (4) În cazul în care s-au utilizat resursele financiare disponibile pentru măsurile preventive, astfel cum se menționează la articolul 11a, instituțiile de credit afiliate furnizează imediat SGD resursele folosite pentru aceste măsuri, dacă este necesar, sub formă de contribuții extraordinare, atunci când se aplică oricare dintre următoarele:
- (a) apare necesitatea de a efectua rambursări către deponenți sau de a interveni în procesul de rezoluție, iar resursele financiare disponibile ale SGD se ridică la mai puțin de două treimi din nivelul-țintă;
 - (b) resursele financiare disponibile ale SGD scad sub 25 % din nivelul-țintă.
- (5) În cazul în care o instituție de credit este lichidată în conformitate cu articolul 32b din Directiva 2014/59/UE în vederea ieșirii de pe piață sau a încetării activității sale bancare, statele membre pot permite SGD-urilor să utilizeze resursele financiare disponibile pentru măsuri alternative care să mențină accesul deponenților la depozitele lor, inclusiv transferul de active și pasive și transferul portofoliului de depozite, dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolul 11d din prezenta directivă.

- (6) Până la ... [patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], Comisia, după consultarea ABE, prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a punerii în aplicare și a impactului dispozițiilor referitoare la măsurile menționate la alineatele (3) și (5), inclusiv:
- (a) o evaluare a stadiului transpunerii și punerii în aplicare a măsurilor respective și a oricăror obstacole juridice sau practice care au împiedicat statele membre să permită SGD-urilor lor să le finanțeze;
 - (b) o evaluare a eficacității măsurilor respective și a măsurii în care acestea au contribuit la îndeplinirea obiectivelor prezentei directive;
 - (c) o analiză a oportunității punerii acestor măsuri la dispoziția SGD-urilor din toate statele membre.

Raportul este însoțit, după caz, de o propunere legislativă.”

13. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 11a

Măsuri preventive

- (1) În cazul în care statele membre permit utilizarea fondurilor SGD pentru măsurile preventive, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (3), acestea se asigură că SGD-urile utilizează resursele financiare disponibile pentru astfel de măsuri preventive, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) cererea unei instituții de credit de finanțare a unor astfel de măsuri preventive este însoțită de o notă care conține măsurile, astfel cum se menționează la articolul 11b alineatul (1);
 - (b) instituția de credit a consultat autoritatea competentă cu privire la măsurile prevăzute în nota menționată la articolul 11b alineatul (1) și a ținut cont de observațiile autorității competente cu privire la măsurile respective;
 - (c) utilizarea unor măsuri preventive de către SGD este asociată unor condiții impuse instituției de credit sprijinite, care includ cel puțin monitorizarea mai strictă a riscurilor instituției de credit, însoțită de mecanisme de guvernare care să faciliteze o astfel de monitorizare, de drepturi de verificare mai ample pentru SGD și de o raportare mai frecventă către autoritățile competente;
 - (d) utilizarea măsurilor preventive de către SGD este condiționată de obligația instituției de credit de a asigura accesul efectiv la depozitele acoperite;

- (e) instituțiile de credit afiliate sunt în măsură să plătească contribuțiile extraordinare în conformitate cu articolul 11 alineatul (4);
 - (f) instituția de credit își respectă obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive, iar calendarul de rambursare sau strategia de ieșire astfel cum se menționează la articolul 11b alineatul (6) din prezenta directivă sau la articolul 32c alineatul (2) litera (b) din Directiva 2014/59/UE au fost respectate în ceea ce privește orice măsură preventivă anterioară sau orice sprijin financiar public extraordinar anterior.
- (2) Statele membre se asigură că SGD-urile dispun de sisteme de monitorizare și de proceduri decizionale adecvate pentru selectarea și punerea în aplicare a unor măsuri preventive și pentru monitorizarea riscurilor aferente.
- (3) Statele membre se asigură că SGD-urile pot pune în aplicare măsuri preventive numai în cazul în care autoritatea desemnată a confirmat că au fost îndeplinite toate condițiile prevăzute la alineatul (1). Autoritatea desemnată notifică autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție.
- (4) ABE elaborează orientări pentru a preciza următoarele:
- (a) condițiile menționate la alineatul (1) litera (c);
 - (b) sistemele de monitorizare și procedurile decizionale pe care SGD-urile trebuie să le instituie în conformitate cu alineatul (2), ținând seama de practicile SIP-urilor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (c);

- (c) ținând seama de cerințele stabilite la articolul 11b, modalitățile detaliate de cooperare între autoritățile de rezoluție, autoritățile desemnate și autoritățile competente în temeiul alineatelor (1) și (3) de la prezentul articol.

Articolul 11b

Cerințe privind măsurile preventive

- (1) Statele membre se asigură că instituțiile de credit care solicită unei SGD să finanțeze măsuri preventive în temeiul articolului 11 alineatul (3) prezintă autorității competente o notă în care sunt prezentate măsurile pe care instituțiile de credit respective se angajează să le întreprindă pentru a garanta respectarea cerințelor de supraveghere aplicabile în conformitate cu Directiva 2013/36/UE și Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (2) Nota menționată la alineatul (1) stabilește măsuri de atenuare a riscului de deteriorare a solidității financiare a instituției de credit și de consolidare a poziției de capital și de lichiditate a acesteia.
- (3) În cazul în care resursele financiare ale unei SGD sunt utilizate pentru măsuri preventive în temeiul articolului 11 alineatul (3) din prezenta directivă, o astfel de utilizare este considerată o modificare a situației financiare a instituției de credit și este necesară o actualizare a planului de redresare în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.

- (4) Statele membre se asigură că, în cazul măsurilor de sprijin sub formă de capital, inclusiv al recapitalizărilor, al măsurilor legate de deprecierea activelor și al garanțiilor pentru active, resursele financiare disponibile ale unei SGD acoperă numai deficitul de capital estimat în mod curent pe baza următoarelor elemente:
- (a) deficitul de capital identificat în cadrul unei simulări de criză la nivelul Uniunii sau la nivel național, în cadrul unei evaluări a calității activelor sau al unui exercițiu echivalent sau în cursul procesului de supraveghere și evaluare, al verificărilor la fața locului sau al administrării temporare ori de către un evaluator independent;
 - (b) măsurile de atragere de capital care trebuie să fie puse în aplicare în termen de șase luni de la data depunerii planului de reorganizare a activității;
 - (c) garanții pentru prevenirea ieșirilor de fonduri, inclusiv măsurile menționate la alineatul (7).

Elementele menționate la primul paragraf literele (a)-(c) trebuie să fie incluse în nota menționată la alineatul (1).

Atunci când determină quantumul sprijinului sub formă de capital care urmează să fie acordat de SGD, SGD poate lua în considerare, de asemenea, orice evaluare prospectivă a adecvării capitalului, inclusiv planul de conservare a capitalului menționat la articolul 142 din Directiva 2013/36/UE.

SGD notifică autorității competente quantumul sprijinului sub formă de capital care urmează să fie acordat.

- (5) Statele membre se asigură că SGD-urile își transferă deținerile de acțiuni sau alte instrumente de capital deținute la instituția de credit care beneficiază de sprijin de îndată ce situația comercială și financiară o permite.
- (6) Statele membre se asigură că nota menționată la alineatul (1) prevede o strategie de ieșire din regimul măsurilor preventive, inclusiv un calendar clar specificat pentru rambursarea de către instituția de credit a oricăror fonduri rambursabile primite în cadrul măsurilor preventive și pentru cesionarea participației deținute de SGD în cauză în capitalul instituției de credit respective în temeiul alineatului (5). Informațiile respective nu se divulgă decât după ce instituția de credit respectivă a ieșit din regimul măsurilor preventive sau după finalizarea evaluării menționate la articolul 11c alineatul (3), sub rezerva obligațiilor de publicare care nu pot fi amânate, astfel cum se menționează la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului*.
- (7) Statele membre se asigură că nu se plătesc dividende, răscumpărări de acțiuni sau remunerații variabile și că instituția de credit care beneficiază de sprijin nu își asumă niciun angajament irevocabil de a plăti dividende, răscumpărări de acțiuni sau remunerații variabile. Autoritatea competentă poate permite, în mod excepțional, plata de dividende în cazul în care instituția de credit demonstrează, într-un mod considerat satisfăcător de către autoritatea competentă, că este obligată din punct de vedere juridic să plătească aceste dividende. Statele membre se asigură că interdicțiile prevăzute la prezentul alineat rămân în vigoare până după ieșirea instituției de credit din regimul măsurilor preventive.

- (8) Statele membre se asigură că, în termen de șase luni de la furnizarea sprijinului financiar inițial, instituția de credit sprijinită prezintă autorității competente un plan de reorganizare a activității. După acordarea măsurilor preventive, autoritatea competentă poate prelungi respectiva perioadă la maximum opt luni. În cazul în care autoritatea competentă nu este convinsă că planul de reorganizare a activității este credibil sau fezabil, furnizarea de fonduri suplimentare de către SGD instituției de credit în cauză se suspendă.
- (9) Statele membre se asigură că măsurile avute în vedere în planul de reorganizare a activității menționat la alineatul (8) sunt compatibile cu planul de restructurare al instituției de credit care poate fi cerut de Comisie, în temeiul cadrului Uniunii privind ajutoarele de stat.
- (10) Autoritatea competentă transmite autorității de rezoluție planul de reorganizare a activității menționat la alineatul (8). Autoritatea de rezoluție poate examina planul de reorganizare a activității pentru a identifica orice acțiune care ar putea avea un impact negativ asupra posibilității de rezoluție a instituției și poate face recomandări autorității competente cu privire la aceste aspecte. Autoritatea de rezoluție își comunică evaluarea și recomandările în termenul stabilit de autoritatea competentă.

Articolul 11c

Planul de remediere

- (1) Statele membre se asigură că, în cazul în care o instituție de credit nu își îndeplinește angajamentele prezentate în nota menționată la articolul 11b alineatul (1) ori în planul de reorganizare a activității menționat la articolul 11b alineatul (8) sau nu rambursează la scadență cuantumul plătit cu titlu de contribuție de către SGD în cadrul măsurilor preventive menționate la articolul 11 alineatul (3) sau nu respectă strategia de ieșire în temeiul articolului 11b alineatul (6), SGD informează fără întârziere autoritatea competentă în acest sens.
- (2) În circumstanțele menționate la alineatul (1), statele membre se asigură că autoritatea competentă solicită instituției de credit să prezinte un plan de remediere punctual autorității desemnate și SGD care să descrie măsurile pe care le va lua instituția de credit pentru a garanta respectarea cerințelor de supraveghere, pentru a asigura viabilitatea sa pe termen lung și pentru a rambursa cuantumul datorat plătit cu titlu de contribuție de SGD la măsurile preventive, precum și calendarul aferent. Autoritatea desemnată și SGD consultă autoritatea competentă în ceea ce privește măsurile avute în vedere în planul de remediere.

- (3) În cazul în care autoritatea competentă nu este convinsă că planul de remediere este credibil sau fezabil sau în cazul în care instituția de credit nu respectă planul de remediere, autoritatea competentă informează SGD și autoritatea de rezoluție cu privire la evaluarea sa. În acest caz, SGD nu mai acordă nicio măsură preventivă instituției de credit respective, iar autoritățile relevante efectuează o evaluare pentru a stabili dacă instituția este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, în conformitate cu articolul 32 din Directiva 2014/59/UE.
- (4) Până la ... [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], ABE emite orientări pentru a stabili elementele care trebuie incluse în planul de reorganizare a activității ce însoțește măsurile preventive menționate la articolul 11b alineatele (4)-(8) și în planul de remediere menționat la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 11d

Condiții pentru măsurile alternative

- (1) Statele membre se asigură că, în cazul în care resursele financiare disponibile ale unei SGD sunt utilizate pentru măsurile alternative astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (5), SGD poate contribui cu suma necesară pentru finanțarea transferului depozitelor neacoperite și al altor datorii negarantate obișnuite către un destinatar și pentru a asigura neutralitatea capitalului destinatarului, în plus față de suma necesară pentru transferul depozitelor acoperite și al activelor instituției de credit vizate, în cazul în care, în evaluarea autorității naționale relevante:
 - (a) transferul depozitelor neacoperite sau al datoriilor negarantate obișnuite este strict necesar și proporțional pentru a evita contagiunea, în special în ceea ce privește depozitele eligibile deținute de persoane fizice și de microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii;
 - (b) transferul depozitelor neacoperite și al datoriilor negarantate obișnuite ar maximiza valoarea în momentul vânzării sau al transferului către un nou cumpărător, limitând astfel distrugerea valorii economice și reducând pierderile potențiale pentru creditori; sau

- (c) este necesar să se mențină relația în integralitatea sa cu clienții pentru a menține încrederea acestora.

Statele membre se asigură că SGD-urile nu finanțează transferul de fonduri proprii și de datorii cu rang inferior datoriiilor negarantate obișnuite în legislația lor națională care reglementează procedurile obișnuite de insolvență.

- (2) Statele membre se asigură că, atunci când o SGD finanțează transferul de active și pasive, inclusiv un transfer al portofoliului de depozite, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (5), instituția de credit în cauză sau autoritatea națională relevantă scoate pe piață sau ia măsuri pentru a scoate pe piață activele, drepturile și pasivele pe care instituția de credit respectivă intenționează să le transfere. Fără a aduce atingere cadrului Uniunii privind ajutoarele de stat, o astfel de scoatere pe piață:
 - (a) este deschisă și transparentă și nu prezintă în mod eronat activele, drepturile și pasivele care urmează să fie transferate;
 - (b) nu favorizează și nici nu discriminează anumiți cumpărători potențiali și nu conferă vreun avantaj unui cumpărător potențial;
 - (c) nu se află în conflict de interese;
 - (d) ține seama de necesitatea de a pune în aplicare o soluție rapidă, luând în considerare termenul prevăzut la articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf, pentru constatarea menționată la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a); și

- (e) vizează maximizarea, pe cât posibil, a prețului de vânzare al activelor, drepturilor sau pasivelor în cauză.

Articolul 11e

Testul celui mai mic cost

Statele membre se asigură că, în cazul în care fondurile SGD sunt utilizate pentru oricare dintre măsurile menționate la articolul 11 alineatul (2), (3) sau (5) din prezenta directivă, cuantumul intervenției respectivei SGD nu depășește valoarea cea mai mică dintre următoarele cantumuri:

- (a) cuantumul depozitelor acoperite la instituția de credit; sau
- (b) cuantumul rezultat din condițiile de aplicare a măsurii relevante prevăzute la articolul 109 din Directiva 2014/59/UE sau, respectiv, la articolul 11 alineatul (3) ori la articolul 11 alineatul (5) din prezenta directivă.

* Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).”

14. Se introduce următorul articol:

„Articolul 12a

Utilizarea resurselor financiare disponibile ale SIP-urilor recunoscute drept SGD-uri în temeiul articolului 113 alineatul (7) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

- (1) Statele membre pot permite unui SIP astfel cum este menționat la articolul 1 alineatul (2) litera (c) să dea cu împrumut sau să pună în alt mod la dispoziție resursele sale financiare disponibile astfel cum se menționează la articolul 10 alineatul (1) oricăror alte fonduri ale respectivului SIP, astfel cum se menționează la articolul 113 alineatul (7) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) respectivele resurse financiare date cu împrumut sau puse la dispoziție în alt mod sunt necesare pentru a asigura lichiditatea și solvabilitatea în vederea evitării falimentului unei instituții afiliate;
 - (b) nu este nevoie imediat ca SGD să utilizeze resursele financiare disponibile menționate la articolul 10 alineatul (1) pentru a efectua rambursări deponenților instituțiilor sale membre sau pentru a interveni în rezoluția instituțiilor sale membre;
 - (c) cuantumul total nu depășește 75 % din nivelul-țintă al SGD;
 - (d) resursele financiare date cu împrumut sau puse la dispoziție în alt mod trebuie rambursate în termen de șase ani.

- (2) Statele membre se asigură că, în cazul în care un SIP astfel cum este menționat la articolul 1 alineatul (2) litera (c) a dat cu împrumut sau a pus la dispoziție în alt mod resurse financiare în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol și apare necesitatea de efectua rambursări către deponenții instituțiilor sale membre sau de a interveni în procedura de rezoluție, resursele respective sunt rambursate la cerere, într-un termen care nu îl depășește pe cel menționat la articolul 8 alineatul (1).”

15. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că SGD-urile acoperă:

- (a) deponenții de la sucursalele înființate de instituțiile de credit afiliate în alte state membre; și
- (b) deponenții de la instituțiile de credit afiliate care își exercită libertatea de a presta servicii, astfel cum se menționează în titlul V capitolul 3 din Directiva 2013/36/UE, în cazul în care acești deponenți utilizează serviciile respective într-un alt stat membru.”;

(b) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul paragraf, statele membre se asigură că o SGD din statul membru de origine poate decide să efectueze rambursări direct către deponenții de la sucursale dintr-un alt stat membru, în cazul în care se aplică toate condițiile următoare:

- (i) sarcina administrativă și costul acestei rambursări sunt mai mici decât în cazul rambursării efectuate de o SGD din statul membru gazdă;
- (ii) SGD din statul membru de origine se asigură că deponenții nu sunt mai dezavantajați decât ar fi fost dacă rambursarea ar fi fost efectuată în conformitate cu primul paragraf;
- (iii) rambursarea se efectuează în aceeași monedă ca și în cazul în care ar fi fost efectuată în conformitate cu primul paragraf.”;

(c) se introduc următoarele alineate:

„(2a) Statele membre se asigură că o SGD dintr-un stat membru gazdă poate, sub rezerva unui acord cu o SGD dintr-un stat membru de origine, să acționeze ca punct de contact pentru deponenți la instituțiile de credit care își exercită libertatea de a presta servicii, astfel cum se menționează în titlul V capitolul 3 din Directiva 2013/36/UE, și primește compensații din partea SGD din statul membru de origine pentru costurile suportate.

- (2b) În cazul în care se aplică alineatul (2), statele membre se asigură că SGD din statul membru de origine și SGD din statul membru gazdă în cauză au încheiat un acord privind termenele și condițiile efectuării rambursărilor, inclusiv privind compensarea oricăror costuri suportate, punctul de contact pentru deponenți, calendarul și metoda de plată.
- (2c) În cazul în care se aplică alineatul (2) sau (2a), SGD din statul membru de origine furnizează SGD din statul membru gazdă informații cu privire la:
- (a) numărul deponenților de la sucursalele înființate de instituțiile de credit afiliate în statul membru gazdă respectiv, cuantumul depozitelor acoperite la sucursalele respective și orice modificări relevante ale acestora;
 - (b) numărul deponenților de la instituțiile de credit afiliate care își exercită libertatea de a presta servicii, astfel cum se menționează în titlul V capitolul 3 din Directiva 2013/36/UE, în cazul în care acești deponenți utilizează aceste servicii în statul membru gazdă respectiv, cuantumul total al depozitelor acoperite ale deponenților respectivi și orice modificări relevante ale acestora.”;

(d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre se asigură că, în cazul în care o instituție de credit încetează să mai fie membră a unei SGD și aderă la o altă SGD sau în cazul în care o parte din activitățile instituției de credit sunt transferate unei alte SGD, SGD de origine transferă SGD destinatare contribuțiile datorate pentru ultimele 12 luni care precedă modificarea afilierii la SGD sau transferul activităților, proporțional cu cuantumul depozitelor acoperite transferate, cu excepția contribuțiilor extraordinare menționate la articolul 10 alineatul (8).”;

(e) se introduce următorul alineat:

„(3a) În sensul alineatului (3), statele membre se asigură că SGD de origine transferă, la cererea SGD destinatare, cuantumul menționat la acest alineat în termen de o lună de la cererea respectivă.”;

(f) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că SGD-urile din statul membru de origine fac schimb de informații menționate la articolul 4 alineatele (7) și (10) și la articolul 16a alineatele (1) și (2) cu SGD-urile din statele membre gazdă. Se aplică restricțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (11).”;

(g) se adaugă următorul alineat:

„(9) Până la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], ABE emite orientări cu privire la rolul SGD din statul membru de origine și, respectiv, rolul SGD din statul membru gazdă, astfel cum se menționează la alineatul (2), incluzând o listă a circumstanțelor și condițiilor în care o SGD din statul membru de origine poate decide să efectueze rambursări către deponenții de la sucursalele situate într-un alt stat membru, astfel cum se prevede la alineatul (2) al treilea paragraf.”;

16. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Sucursale în Uniune ale instituțiilor de credit stabilite în țări terțe

Statele membre impun obligația ca sucursalele instituțiilor de credit cu sedii în afara Uniunii să adere la o SGD de pe teritoriul lor înainte de a permite sucursalelor respective să accepte depozite eligibile în statele membre respective.

Statele membre se asigură că sucursalele menționate la primul paragraf contribuie la SGD în conformitate cu articolul 13.”

17. Se introduce următorul articol:

„Articolul 15a

Instituții de credit afiliate care au sucursale în țări terțe

Statele membre se asigură că SGD-urile nu acoperă deponenți de la sucursale înființate în țări terțe de către instituțiile de credit afiliate.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot prevedea ca SGD-urile să acopere deponenți de la sucursale înființate în țări terțe de către instituțiile de credit afiliate, cu condiția ca SGD-urile respective să colecteze contribuții corespunzătoare de la instituțiile de credit în cauză și sub rezerva aprobării de către autoritatea desemnată.”

18. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că instituțiile de credit pun la dispoziția deponenților existenți și potențiali informațiile de care respectivii deponenți au nevoie pentru a identifica SGD-urile la care sunt afiliate instituția de credit și sucursalele sale din interiorul Uniunii. Instituțiile de credit furnizează aceste informații sub forma unei fișe informative elaborate într-un format care permite extragerea de date, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2859 al Parlamentului European și al Consiliului*.

* Regulamentul(UE) 2023/2859 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 de instituire a unui punct unic de acces european care oferă acces centralizat la informațiile puse la dispoziția publicului, relevante pentru serviciile financiare, pentru piețele de capital și pentru durabilitate (JO L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj>).”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Statele membre se asigură că fișa informativă menționată la alineatul (1) conține toate elementele următoare:

- (a) informații de bază referitoare la protecția depozitelor;
- (b) datele de contact ale instituției de credit ca prim punct de contact pentru informații privind conținutul fișei informative;

- (c) nivelul de acoperire pentru depozitele menționate la articolul 6 alineatele (1) și (2), denumite în EUR sau, după caz, în altă monedă;
 - (d) excluderi aplicabile de la protecția SGD;
 - (e) limita protecției în ceea ce privește conturile comune;
 - (f) perioada de rambursare în caz de intrare în dificultate a instituției de credit;
 - (g) moneda de rambursare;
 - (h) identificarea SGD responsabile pentru protejarea unui depozit, inclusiv o trimitere la site-ul său web.”;
- (c) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că instituțiile de credit furnizează fișa informativă menționată la alineatul (1) înainte de a încheia un contract privind atragerea de depozite și, ulterior, ori de câte ori intervine o modificare a informațiilor furnizate și cel puțin o dată la cinci ani. Instituțiile de credit solicită deponenților să confirme primirea fișei informative atunci când încheie contractul respectiv.”;

(d) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că instituțiile de credit confirmă în extrasele de cont ale deponenților că depozitele în cauză sunt depozite eligibile, incluzând o trimitere la fișa informativă menționată la alineatul (1).”;

(e) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că instituțiile de credit pun la dispoziție informațiile menționate la prezentul articol în limba asupra căreia deponentul și instituția de credit au convenit la deschiderea contului ori în limba sau limbile oficiale ale statului membru în care este stabilită sucursala.”;

(f) alineatele (6) și (7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) Statele membre se asigură că, în caz de fuziune a instituțiilor de credit, de conversie a filialelor unei instituții de credit în sucursale sau de operațiuni similare, instituțiile de credit notifică acest fapt SGD și deponenților lor cu cel puțin o lună înainte ca operațiunea respectivă să producă efecte juridice, cu excepția cazului în care autoritatea competentă permite un termen mai scurt din motive de secret comercial sau de stabilitate financiară. În notificarea respectivă trebuie să se explice impactul operațiunii asupra protecției deponenților.

Statele membre se asigură că, în cazul în care, ca urmare a operațiunilor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, deponenții cu depozite la instituțiile de credit în cauză vor fi afectați de protecția redusă a depozitelor, instituțiile de credit respective notifică deponenților în cauză că își pot retrage sau transfera către o altă instituție de credit depozitele eligibile, inclusiv toate dobânzile și beneficiile acumulate, fără a suporta nicio penalizare, până la concurența unui quantum egal cu acoperirea pierdută a depozitelor lor, inclusiv în ceea ce privește nivelurile de acoperire prevăzute la articolul 6 alineatul (2), în termen de trei luni de la notificarea deponenților menționată la primul paragraf de la prezentul alineat.

- (7) Statele membre se asigură că instituțiile de credit care încetează să mai fie membre ale unei SGD și aderă la o altă SGD și-au notificat deponenții în acest sens cu cel puțin o lună înainte de modificarea respectivă. În notificarea respectivă trebuie să se explice impactul modificării afilierii asupra protecției deponenților.”;

- (g) se introduce următorul alineat:

„(7a) În cazul în care o autoritate administrativă relevantă face o constatare, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a), sau o autoritate judiciară pronunță o hotărâre, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b), statele membre se asigură că autoritățile desemnate, SGD-urile și instituțiile de credit în cauză informează deponenții în acest sens, inclusiv printr-o publicare pe site-urile lor web.”;

(h) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Statele membre se asigură că, în cazul în care un deponent folosește servicii bancare electronice, instituțiile de credit furnizează prin mijloace electronice informațiile pe care trebuie să le furnizeze deponenților lor în temeiul prezentei directive, cu excepția cazului în care deponentul solicită să primească informațiile respective pe suport de hârtie.”;

(i) se adaugă următorul alineat:

„(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza:

- (a) conținutul și formatul fișei informative menționate la alineatul (1);
- (b) procedura care trebuie urmată pentru transmiterea informațiilor și conținutul informațiilor care trebuie furnizate în comunicările autorităților desemnate, ale SGD-urilor sau ale instituțiilor de credit către deponenți, în situațiile menționate la articolele 8b și 8c și la alineatele (6), (7) și (7a) de la prezentul articol.

ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

19. Se introduce următorul articol:

„Articolul 16a

Schimbul de informații între instituțiile de credit și SGD și raportarea de către autorități

- (1) Statele membre se asigură că instituțiile de credit păstrează în permanență și furnizează, la cerere, către SGD la care sunt afiliate toate informațiile necesare pentru a efectua simulările de criză menționate la articolul 4 alineatul (10) și pentru a pregăti rambursarea depozitelor, în conformitate cu cerința de identificare prevăzută la articolul 5 alineatul (4), inclusiv informațiile în sensul articolului 8 alineatul (5) și al articolelor 8b și 8c.
- (2) Statele membre se asigură că instituțiile de credit furnizează SGD la care sunt afiliate, la cerere, informațiile menționate la alineatul (1) cu privire la:
 - (a) deponenții de la sucursalele respectivelor instituții de credit din alte state membre sau, în cazul în care depozitele respective sunt acoperite de SGD, din țări terțe;
 - (b) deponenții care sunt beneficiari ai serviciilor prestate de instituțiile de credit afiliate în baza libertății de a presta servicii.

Informațiile menționate la primul paragraf literele (a) și (b) indică statele membre sau țările terțe în care sunt situate sucursalele sau deponenții respectivi.

- (3) Statele membre se asigură că, până la data de 31 martie a fiecărui an, SGD-urile informează ABE cu privire la:
- (a) cuantumul depozitelor acoperite în statul lor membru la data de 31 decembrie a anului precedent;
 - (b) cuantumul resurselor lor financiare disponibile la data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv ponderea resurselor luate cu împrumut sau date cu împrumut și a angajamentelor de plată; precum și
 - (c) în cazul oricărei plăți din fondurile SGD în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) sau cu articolul 11 alineatul (2), (3) sau (5), calendarul pentru atingerea nivelului-țintă.
- (4) Statele membre se asigură că autoritățile desemnate notifică ABE, fără întârzieri nejustificate, oricare dintre elementele următoare:
- (a) indisponibilizarea depozitelor în circumstanțele menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 8;
 - (b) rambursarea depozitelor în conformitate cu articolul 8 sau aplicarea oricăreia dintre măsurile menționate la articolul 11 alineatele (2), (3) și (5), cuantumul fondurilor utilizate în conformitate cu articolul 8 și cu articolul 11 alineatele (2), (3) și (5) și, după caz și odată ce vor fi disponibile, cuantumul fondurilor recuperate, costul rezultat pentru SGD și durata procesului de recuperare;

- (c) mecanismele de finanțare alternative disponibile și utilizarea lor efectivă, astfel cum se menționează la articolul 10 alineatul (9);
- (d) orice SGD care și-a încetat activitatea sau oricare nouă SGD care a fost înființată, inclusiv ca urmare a unei fuziuni sau a faptului că o SGD a început să funcționeze la nivel transfrontalier.

Notificarea menționată la primul paragraf litera (b) conține un rezumat care descrie toate elementele următoare:

- (a) situația inițială a instituției de credit;
 - (b) rambursarea depozitelor în conformitate cu articolul 8 sau măsurile pentru care au fost utilizate fondurile SGD, inclusiv instrumentele specifice care au fost utilizate pentru măsurile menționate la articolul 11 alineatul (2), (3) sau (5);
 - (c) quantumul preconizat al fondurilor utilizate.
- (5) ABE publică fără întârzieri nejustificate informațiile primite în conformitate cu alineatul (3) și rezumatul menționat la alineatul (4). Cu toate acestea, ABE nu publică nicio informație furnizată de o SGD pe care respectiva SGD o consideră confidențială.

- (6) Statele membre se asigură că autoritățile de rezoluție ale instituțiilor de credit care sunt membre ale unei SGD furnizează respectivei SGD rezumatul elementelor-cheie ale planurilor de rezoluție astfel cum se menționează la articolul 10 alineatul (7) litera (a) din Directiva 2014/59/UE. Autoritățile de rezoluție pot exclude din rezumatul respectiv informațiile care nu sunt necesare pentru exercitarea de către SGD și de către autoritățile desemnate a obligațiilor menționate la articolul 8, la articolul 11 alineatele (2), (3) și (5) și la articolul 11 e din prezenta directivă.
- (7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza procedurile care trebuie urmate și conținutul minim al informațiilor menționate la alineatul (1), ținând seama de tipurile de deponenți, precum și de procedurile, modelele și conținutul informațiilor menționate la alineatele (3) și (4).

ABE înaintează Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

20. Anexa I se elimină.

Articolul 2
Dispoziții tranzitorii

- (1) Statele membre se asigură că sucursalele instituțiilor de credit care au sediul în afara Uniunii și acceptă depozite eligibile într-un stat membru la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare] și care nu sunt membre ale unei SGD la data respectivă aderă la o SGD care funcționează pe teritoriul lor până la ... [27 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare]. Articolul 1 punctul 16 nu se aplică sucursalelor respective până la ... [27 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

- (2) Prin derogare de la articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, și de la articolele 11a, 11b, 11c și, în măsura în care se referă la articolul 11 alineatul (3), de la articolul 11e din directiva respectivă în ceea ce privește măsurile preventive, până la [31 decembrie 2032] [60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare] [JO: a se introduce doar ultima dintre aceste două date], statele membre pot permite SIP-urilor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2014/49/UE să respecte dispozițiile naționale de punere în aplicare a articolului 11 alineatul (3) din directiva menționată, astfel cum se aplică la ... [data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

Articolul 3
Transpunere

- (1) Statele membre adoptă și publică până la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective de la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare]. Cu toate acestea, statele membre aplică dispozițiile necesare pentru a se conforma articolului 11 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE, astfel cum a fost modificat prin prezenta directivă, și articolelor 11a, 11b, 11c și, în măsura în care se referă la articolul 11 alineatul (3), articolului 11e din Directiva 2014/49/UE de la ... [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ..., ...

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele
